72STE JAARGANG No. 9263 DINSDAG 8 MAA[illegible]

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Jose Geerman biedt zijn ontslag aan als Gedeputeerde van Aruba

Motie Eman dringt aan op onderzoek naar kosten van levensonderhoud

Oranjestad. — Het meest opvallende nieuws was wel de ontslagneming van gedeputeerde Geerman met ingang van 31 Maart a.s. Dit nam de wind uit de zeilen van de UNA, welke met een motie kwam om een onderzoek in te stellen naar de verenigbaarheid van lid van de Staten en gedeputeerde van de Eilandsraad. De heer Ernesto Petrona koesterde geen wrok en zag daarom gaarne dat de eer aan een gedeputeerde gegeven zou worden, welke hem toekwam.

Om even over 20 uur opende de Voorzitter gisteravond de openbare vergadering van de Eilandsraad. Met kennisgeving voor het bijwonen van een vergadering van de Staten waren afwezig de heren J. E. Yrausquin, Porf. Croes, W.C. Anslijn en A. Werleman. Bij de AVP fractie ontbraken de leden W. Nisbet, A. J. Flanegin en F.P. Lejuez. De publieke tribune was goed bezet.

Ingekomen stukken

De beide eerste ingekomen stukken betroffen de heer A.H.N. de Palm, die als lid van de Eilandsraad werd aangenomen en beëdigd. De Voorzitter heette de heer de Palm van harte welkom en werd hierin gevolgd door de heer Petrona, die hoopte dat het nieuw benoemde lid deugdelijk werk zal verrichten in het belang van dit gebiedsdeel.

De heer de Palm dankte voor de woorden van welkom en beloofde zijn uiterste best te zullen doen.

De brief van het B.C. (vertrouwelijk) betreffende het Hotelproject Kipnis werd naar de afdeling verwezen, op voorstel van de Voorzitter.

De brief van het B.C. waarbij 3 rapporten worden overgelegd van de gedeputeerde Wever inzake dienstreizen naar Maracaibo, Barranquilla en Caracas, wordt op voorstel van de heer Petrona naar de afdeling verwezen.

Hetzelfde lot onderging de brief van het B.C. betreffende de aankoop van gronden aan de Elleboogstraat, daar de heer Petrona betoogde, dat tijdens de behandeling van deze aangelegenheid zijn fractie tegenstemde, doch daar de meerderheid van de Raad zich uitsprak voor de aankoop, werd hiertoe overgegaan. Hij zou echter gaarne nader van gedachten willen wisselen.

Aan de agenda werd vervolgens toegevoegd of motie door de leden Werleman, Milo Croes en Figaroa om een onderzoek in te stellen naar aanleiding van artikel 5 van de Eilandenregeling dat de functie van gedeputeerde niet verenigbaar is met het lidmaatschap van de Staten der Nederlandse Antillen.

De Voorzitter verzocht echter dit punt als laatste op de agenda te willen plaatsen, althans indien de heren als dan nog dit onderwerp tot een agendapunt wilden behandelen. Aangezien hiertegen geen bezwaren bestonden nam de Voorzitter een brief ter hand, welke dezelfde morgen was binnengekomen.

In dit schrijven bood de heer Jose Geerman zijn ontslag aan als Gedeputeerde van de Eilandsraad. Later bleek, hoewel dit niet in de brief tot uitdrukking werd gebracht, dat het ontslag zou ingaan met ingang van 31 Maart.

De Voorzitter betuigde zijn spijt als mens en in zijn kwaliteit van ambtenaar, dat de heer Geerman tot dit besluit is gekomen en dankte hem voor de grote steun welke hij in het werk van hem heeft mogen ondervinden.

Wijziging Kiesreglement

De Wijziging Kiesreglement kwam nu aan de orde. De heer Milo Croes merkte hierbij op, dat nu de tijd tot de verkiezing aanmerkelijk verkort is, hij hoopt dat ook onregelmatigheden kunnen voorkomen worden. De heer Finck betuigde zijn vreugde en voldoening met de wijziging. Artikelsgewijze voorgelezen, werd deze wijziging in zijn geheel aangenomen.

Centrale Tabuleerdienst

De heer Figaroa wilde niet zonder meer zijn toestemming geven voor het verlenen van een crediet van *f* 5.000.— voor de uitzending van enkele ambtenaren naar Caracas ter opleiding in de tabuleerdienst. Hij gaf er de voorkeur aan de zaak eerst rustig te overdenken.

De heer Petrona steunde het voorstel van de heer Figaroa om dit punt naar de afdeling te verwijzen, daar eerst Zaterdagmorgen de Raad in de afdeling over de tabuleerdienst in kennis werd gesteld. Bovendien meende spreker, dat waar Lago reeds jaren met deze machines werkt, het veel goedkoper zou zijn, indien de mogelijkheid bestond, dat de ambtenaren op de Lago zouden worden opgeleid en verzocht de Voorzitter eerst bij de Lago te informeren of inderdaad deze mogelijkheid bestaat. Spreker zou in ieder geval liever zien, dat deze aangelegenheid eerst in de afdeling behandeld zou worden en dan in een openbare vergadering.

De Voorzitter kon het niet in alle opzichten met de heer Petrona eens zijn daar de mogelijkheid bestond, dat Lago daar aangelegenheden behandelt, welke niet voor buitenstaanders bestemd zijn. Bovendien was de Voorzitter van mening, dat een opleiding in Caracas wellicht vlugger zou geschieden en wist ook niet of de I.B.M. hiermede wel genoegen zou nemen. In ieder geval zou hij de Lago inlichtingen verzoeken en wees er op, dat een dergelijk verzoek niet schriftelijk kan geschieden, doch persoonlijk.

(Vervolg op pagina 5)

Prinses Beatrix maakt het goed

Utrecht. — H.K.H. Prinses Beatrix maakt het na de operatie naar de omstandigheden zeer goed. Zij herstelde zich goed na de narcose. Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden bracht zijn dochter gisteren een bezoek.

Nader wordt medegedeeld, dat de Prinses een rustige nacht heeft gehad.

Nederl. tekenfilm beleeft premiere te New York

Amsterdam. — De eerste Nederlandse tekenfilm — Marten Toonders „De Gouden Vis" — beleefde dezer dagen haar Amerikaanse première en wel in het Paris Thtater te New York. Deze film zal ook in andere Amerikaanse steden worden vertoond.

Engels elftal niet naar Suriname

Paramaribo. — Verleden jaar had de voorzitter van de S.V.B. de heer E. de la Feunte een toezegging van Trinidad dat het Engelse elftal Suriname eventueel een bezoek zou brengen. Thans heeft het er veel van dat dit geen doorgang zal vinden. Het zal op Curaçao spelen en niet hier. De heer de la Feunte die voor zaken naar Trinidad vertrekt zal trachten om ook Suriname op te nemen in hun reisroute.

In de bananenloodsen op de Markthallen te Amsterdam brak dezer dagen brand uit. De brandweer rukte met groot materiaal uit om de brand te bestrijden. De drie loodsen waren de laatste van een serie, die ook door brand verwoest waren. Op de foto: de brandweer in actie bij de brandende bananenloodsen op de Markthallen in Amsterdam.

Curacao in de internationale publiciteit

Gedeputeerde C. Kroon acht I.A.I.C. een groot succes

Curacao levert belangrijke bijdrage in atomaire energie toepassing voor vredesdoeleinden

Willemstad. — Naar mijn mening is de Inter American Investment Conference een groot succes geworden. Dit bleek wel uit het feit, dat ter conferentie verschillende delegaties, zoals de van Mexico, Venezuela, Brazilë, Guatemala en Cuba, hun respectieve landen hebben gesuggereerd als zittingsplaats voor de volgende conferentie, aldus Gedeputeerde C. D. Kroon, die Curaçao vertegenwoordigde. Bij het einde van de conferentie, die vier volle dagen duurde, was men algemeen van oordeel, dat na de discussies, die vrijwel alle problemen met betrekking tot de economische vooruitgang van Latijns Amerika, behandelden, de fundering is gelegd voor een duurzame organisatie, waar particulier initiatief en investeerders elkaar op supra-nationaal niveau kunnen ontmoeten.

Vertegenwoordigers van de verschillende delegaties zijn dan ook op de ochtend van de sluitingsdatum van de conferentie samengekomen met Rudolph Hecht, en Edgar Baker, beiden voorzitters van de conferentie, om te beraadslagen over de officiële mededeling, die zou worden gedaan, met betrekking tot de conferentie en om toekomstplannen te bespreken.

Belangrijke besprekingen

Als gevolg van deze besprekingen, werd op de slotzitting de belangrijke mededeling gedaan, dat binnenkort in New York besprekingen zullen worden gevoerd door Amerikaanse bankiers en financiers teneinde te geraken tot de Stichting van een zg. Investment Trust voor Latijns Amerika, te interesseren en tevens om door middel daarvan de risico's te spreiden.

Ook werd bekend gemaakt, dat er een zg. „clearing house' voor investeringsprojecten zal worden opgericht, met het doel de aangeboden en eventueel nieuwe projecten onder de ogen te brengen van geïnteresseerde in vesteerders. Voorlopig zal het „International House" haar bestaande organisatie hiervoor gebruiken.

De organisatie was uitmuntend georganiseerd, niettegenstaande het feit, dat men oorspronkelijk een opkomst van tussen de 500 à 600 personen verwachtte, terwijl tenslotte over de 1000 afgevaardigden aan de conferentie deelnamen.

De hoogtepunten van de conferentie waren wel de toespraken van Eric Johnston, president van de Motion Picture Association of America, en voorzitter van de International Development Advisory Board; de tafelrede van dr Milton S. Eisenhower, broer van de huidige president van de U.S.A., en president van Pennsylvania State University, en vooral ook de gala-dinnerspeech van de ex-president van Colombia, rector van de Universidad de las Andes, en voormalig secretaris-generaal van de „Organization of American States", Alberto Lleras Camargo. Deze spreker heeft op onbeschrijfelijke wijze zijn gehoor voor meer dan drie kwartier weten te boeien, en zijn woorden vonden veel bijval door hun oprechtheid, stijl en historische achtergrond, hetgeen wel bleek uit het feit, dat na afloop, meer dan 1000 mensen staande een minuut lang applaudiseerden.

Gedeputeerde Kroon acht het van veel belang, dat Curaçao aan deze conferentie heeft medegedaan. Wij kregen kantoorruimte toegewezen op de 5e verdieping van de „Masonic Temple Building", samen met de delegaties van Colombia en Costa Rica.

De door de Antillen ingediende „Investment opportunity statements", werden door verschillende interessenten meegenomen, en met een vijftig interessenten besproken.

Vanzelfsprekend zullen de resultaten hiervan niet direct blijken, aangezien dergelijke onderhandelingen in de regel veel tijd in beslag namen.

Ook bezien uit een gezichtspunt van publiciteit, kan ik mededelen, dat Curaçao gedurende de conferentie in het brandpunt van belangstelling heeft gestaan, toen gedurende een zg. „panel discussion" over „The Atomic Horizon in Latin America", de heer William P. Cage, president van de Grace Chemical Company, o.a. wees op de bijdrage, die Curaçao heeft geleverd in verband met de toepassing van de atomaire energie voor vredesdoeleinden.

Hij zeide in dit verband o.a.:

„All of these uses of atomic energy in agriculture which I have mentioned have been largely experimental and for research purposes. But I dare say these are only the first steps in the long search of the scientist for new applications. At least one advance has been made in the direct use of atomic energy to aid agriculture.

Rectly, as you may have already read, the Entomolog Research Branch of the Agriculture Department's research station at Beltsvlle, Maryland, used radiation to rid the Caribbean sland of Curaçao of the screw worm fly. This pest costs American cattlemen millions of dollars annually.

The female screw-worm fly mates only once so the Beltsville scientists set out to determine what would happen if they could cause all or most of them to mate with normal-appearing but actually sterile males. Development of cobalt-60 gamma-ray sources by the Atomic Energy Commission provided a practical material of sterilization by radiation.

Last April the scientists started „bombing" the 175 square mile area of Curaçao with 100 sterile male flies per square mile. These flies were produced in Orlando, Florida, and flown in.

With good results showing, an all-out war was started last August. Up to 400 flies per square mile per week were released.

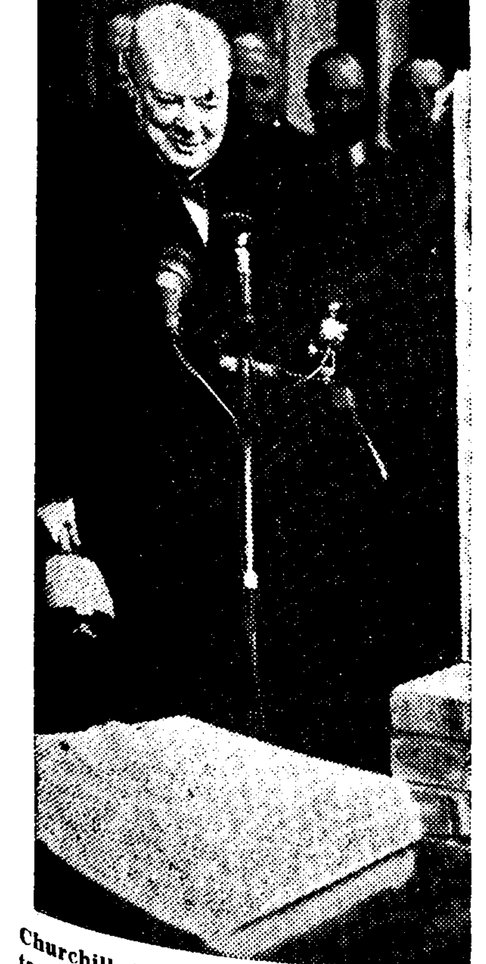
In seven weeks none of the eggs found on livestock would hatch, and by October 4th the total number of egg masses found had been reduced to zero. In July it had averaged about 150 a week, No fertile egg masses were found in the next 3 1/2 months, so the fly released was discontinued last January 7. It is now assumed that screw-worm flies have been eridicated from Curaçao."

Het behoeft geen betoog, dat de naam van Curaçao genoemd in bovenstaande uiteenzetting voor een dergelijk forum uitgesproken, publistisch van enorm belang is geweest.

C. D. Kroon

De conferentie was zeer belangrijk, maar de resultaten zullen nog wel even uitblijven.

Churchill legt eerste steen voor nieuw te bouwen Baltic Bank. Dezer dagen heeft de Engelse eerste Minister de eerste steen gelegd voor de bouw van de Baltic Bank. Na de ceremonie werd hij en zijn gevolg uitgenodigd voor een lunch in de „Room" waar een 200 jaar oud gebruik verbiedt dat deze door vrouwen betreden zal worden. Voor deze gelegenheid echter was dit verbod opgeheven, zodat Winston Churchill met zijn vrouw en de vrouwen van het gevolg mede aan de lunch konden zitten. Op de foto: Churchill legt de eerste steen.

Recht tot 't hart

— Om te leren lezen moet U beginnen met zeer langzaam te lezen. Lees nooit te snel. Te grote snelheid is dikwijls alleen maar een andere naam voor luiheid.

Gezaghebbers naar Mexico vertrokken

Willemstad. — Hedenmorgen zijn de Gezaghebbers van Curaçao en Aruba, de heren Gorsira en Kwartsz, alsmede de heren Hugo Gerharts en Gustave de Jongh naar Mexico vertrokken. Daar de Holland-plane van de K.L.M. vertraagd binnenkwam, was ook het vliegtuig, dat de Gezaghebbers naar Mexico zou brengen, verlaat.

De aanrijding in de Nijmegenstraat

Willemstad. — Naar aanlijding van ons bericht van gisteren over het auto-ongeval in de Nijmegenstraat, vernemen wij nog het volgende.

In de auto, die eigendom was van bestuurder J. F. R., zaten voorin de twee Dominikanen P. F. Peix, Vice-consul van Santo Domingo, en J. A. G-S, die later in het Hospitaal is overleden. ....

Achterin waren gezeten de twee Curaçaoenaars E. R. W., A. A. en de Curacaose vrouw H. S.

De eigenaar R. had aan de drie laatstgenoemde passagiers een lift aangeboden. Tevoren had hij twee kennissen thuis afgezet. De bestuurder, zo is gebleken heeft wel alcohol tot zich genomen maar er kan niet bewezen worden of dit oorzaak van het ongeval is. De bestuurder zelf heeft beschadigde bekken opgelopen door het ongeval. De Vice-Consul liep een rechterknie-fractuur op en vermoedelijk een bekkenfractuur, terwijl G. een bekkenfractuur en een gescheurde lever kreeg, waaraan hij later is overleden.

E. R. W. brak zijn pols, hij kan waarschijnlijk vandaag het ziekenhuis verlaten. A. A. ligt nog steeds in het hospitaal met een hoofdwonde en schaafwonden. De vrouw H. S. bekwam een hersenletsel en haar toestand is ernstig.

Naar wij nader vernemen heeft de Vice-Consul Peix verzocht om, indien hij geopereerd moet worden naar Sto. Domingo te worden overgebracht. Momenteel is hij echter nog steeds in observatie, aangezien men zijn toestand moet onderzoeken in verband met het transport.

Steekpartij op Suffisant

Willemstad. — Gistermorgen omstreeks 9 uur had er in de Portugese keuken op het Suffisantdorp een steekpartij plaats, waarbij een bewaker in de linkerzijde werd getroffen. De Portugees J.A.N. had met enkele bewakers onenigheid gekregen over het eten. De bewakers maakten gebruik van hun wapens en de Portugees trok een mes. De 39-jarige C.M.C.D. werd in de linkerzijde getroffen en moest in het Sanatorium worden opgenomen. De Portugees logeert thans bij de politie en een onderzoek wordt ingesteld.

Diefstal

Willemstad. — Aan de wacht deed A.M.S. aangifte van diefstal van een lederen tas uit zijn onbeheerde auto die op het parkeerterrein voor de stadion was geparkeerd. De lederen tas bevatte *f* 235.—, rijbewijs, foto's, sleutels, vulpen etc. De recheche stelt een onderzoek in.

Toch nog een meevaller

Kralendijk. — Op Bonaire heeft M.P. eigenaar van een koffiehuis toch nog een meevaller gehad. In zijn dienst was werkzaam een zekere E.S. die in dienstbetrekking gedurende lange tijd kleine bedragen heeft weten te verduisteren. Dat ging een hele lange tijd goed, totdat de verduistering werd ontdekt.

Totaal werd een bedrag vermist van om en nabij de *f* 20.000.—; huiszoeking bracht aan het licht, dat S. dit geld had gespaard. Zodoende kon nog plus minus *f* 16.800.— aan de eigenaar ter hand worden besteld. S. is in voorlopige bewaring genomen.

N.A.Z.B. streeft naar internationaal contact

Zwemmers van Venezuela of Colombia naar Curacao?

Willemstad. — De Nederlands-Antilliaanse Zwembond heeft weer een algemene vergadering gehouden. Op deze vergadering was wel het belangrijkste het plan om uiteraard na Mexico, een buitenlandse ploeg zwemmers en/of waterpolo-spelers naar Curaçao te laten komen voor het spelen van enkele wedstrijden. De heer Spaan, bestuurslid, vertelde ons, dat de NAZB contact heeft met Venezuela en Colombia hieromtrent. Natuurlijk speelt de financiële positie van de bond hierbij een belangrijke factor. Venezuela beschikt momenteel niet over een sterk waterpolo-team, maar zou wel goede zwemmers kunnen zenden. Colombia daarentegen heeft wel een waterpolo-team. Het ligt in de bedoeling om deze internationale ontmoeting nog dit jaar te organiseren.

De laatste maanden is de bond eigenlijk helemaal ingesteld geweest op Mexico; de uitzending van de Antilliaanse ploeg vereist nu eenmaal veel zorgen. Maar na de Pan Amerikaanse Spelen in Mexico City breekt er, na enkele weken rust weer een drukke tijd aan. Half April begint de competitie van waterpolo weer. De schoolcompetities vangen ook weer aan, terwijl de nationale kampioenschappen in October verzwommen worden. Dit is in grote lijnen het programma voor het komende seizoen van de NAZB.

Op de vergadering is ook enige verandering gebracht in het bestuur. Mevr. De Groot, die binnenkort met verlof naar Nederland vertrekt en deswege is afgetreden, heeft het secretariaat overgedragen aan de heer Oudvorst. Verder is de heer Venekate herkozen.

Een van de toekomstplannen van de zwembond is nog het vaststellen van records. Tot nu toe registreert men alleen maar de snelste tijden, doch de Technische Commissie heeft het een en ander in studie over deze records.

Voorlopig echter wacht eenieder de resultaten af van het groepje spelers, dat Woensdagavond naar Mexico vertrekt. Daarna, na de Spelen, zullen de andere onderwerpen weer de nodige aandacht krijgen.

Grote belangstelling voor Sonora Matancera in Bargebad

Willemstad. — In het Bargebad speelde gisteravond voor de werknemers van de CSM CPIM de bekende Cubaanse band „Sonora Matancera" met de zangeres Celia Cruz.

Bestond er reeds daags tevoren een enorme belangstelling voor deze band, toen de Cubanen op Suffisant speelden, in het Bargebad is gisteren het record aantal van ruim 1400 personen behaald die zijn komen dansen. De heer Mason (Sport en Recreations, Suffisant) vertelde ons, dat nimmer tevoren zoveel mensen naar een dansavond op het Bargebad zijn gekomen. Het grootste aantal is geweest 1200.

De enorme ruimte van het Bargebad ging gisteren verloren door het grote aantal dansenden en wij menen niet te overdrijven indien wij beweren dat men hier heeft kunnen dansen, zonder tegen elkaar te botsen of op de voeten te worden getrapt. Het Bargebad leent zich uitstekend voor drukke dansavonden. De heren Reitsma en Jansen, (Suff.) keken met genoegen naar de talrijke danspaartjes. De heer M. Seelt, hoofd van A.B. kwam zelf ook even kijken. Het is een enorm succes geworden. Het idee om deze avond te houden werd geopperd door de Bargebad-commissie. De heer Reitsma zeide dat hij er direct mee accord was gegaan en zo werden besprekingen gevoerd om „Sonora Matancera" op het Rif te krijgen.

Ook de belangstelling buiten het hek was bijzonder groot. Als apen klommen verschillende knapen tegen de muren op om toch maar een glimp op te vangen van de Cubaanse band. Het was ook geen wonder dat verschillende niet-CPIM-ers probeerde toegang te krijgen.

Wordt „INO" verkocht?

Willemstad. — Naar wij vernemen, wordt de KNSM-coaster „Ino", wel bekend in onze haven, verkocht. Momenteel zijn onderhandelingen gaande tussen enkele geïnteresseerden van Fort de France (Guadeloupe) en het Hoofdkantoor van de KNSM in Nederland. Deze geïnteresseerden hebben een aanbod gedaan. Voor het einde van de maand moet inzake de verkoop van de „Ino" beslist worden.

Naar verluidt zal de „Ino' worden bestemd voor veevervoer.

Op Curacao

Willemstad. — Op Curaçao is gearriveerd de heer S. Joor van de Philips Telecommunicatie te Eindhoven. Hij voert hier besprekingen. Hij werd hartelijk verwelkomd door de Philips vertegenwoordiger Fetchi Moron.

Wij mochten ontvangen een in kleurendruk uitgevoerd tijdschrift „Range", dat speciaal gewijd is aan de Philips radio communicatie middelen. ....

Technisch zijn wij niet geschoold om er een bespreking aan te wagen, wel kunnen wij zeggen, dat het tijdschrift typografisch op een hoog peil staat en dat er een duidelijk beeld gegeven wordt wat van wat Philips op dit gebied presteert.

O, „Curacao"!

W'stad. — Het Weekblad „Curaçao" ging ons een week geleden als zeer onlogisch te lijf, omdat wij een interview met de heer D. L. Capriles publiceerden, waarin deze critiek liet horen op de handelswijze van het Bestuurscollege in verband met de vaststelling van de datum voor de Eilandsraad-verkiezing.

De heer Capriles heeft daarop geantwoord en — nu „Curaçao" het toch over logica had — aangetoond, hoe onlogisch het geschrijf van het blad was. In zijn nummer van Zaterdag j.l. komt „Curaçao" daar op terug en wederom beschuldigt het de „Amigoe" van tegenspraak met zich zelf, daarbij woorden citerend, welke de heer Capriles geschreven heeft! Het blad lijdt blijkbaar aan een chronische verwarring, die zelfs eenvoudig lezen onmogelijk maakt, laat staan schrijven!

In zulke omstandigheden heeft het weinig zin de polemiek voort te zetten, ofschoon de dupliek punten te over biedt om het blad er duchtig voor aan de tand te voelen. Speciaal het geïmpliceerd verwijt aan het adres van de heer Morkos, van wie beweerd wordt dat hij ten behoeve van het Wit Gele Kruis naar Aruba ging, vinden wij interessant, omdat het onwillekeurig enkele vis-excursies in herinnering roept, waarvan één bepaaldelijk in het nabij verleden in nogal woelig water raakte.

Als aan buitengewone vergaderingen van het B.C. op deze wijze een vindicatief karakter wordt gegeven, dan menen wij, dat er, om die reden alleen al, heel wat meer gehouden moeten worden.

Angst voor de geesten der overledenen leeft voort tot op dag van vandaag

Doodskleed vol spelden uit vrees voor terugkeer van gestorvene

Iemand, die naar aanleiding van het a.s. eeuwfeest van het St. Elisabeths Gasthuis geneusd had in de daarover bestaande literatuur, verwonderde zich over het feit dat de Begrafenis-Sociëteit van Pastoor van Roermund onmiddellijk succes had (1851) en de ziekenzorg van Mgr. Kieckens niet. Diens wijkverpleger collecteerde in een heel jaar niet meer dan ƒ 24.80 voor dit toch zo goede doel. Voor een Europeaan is dit inderdaad wonderlijk, maar voor wie op de hoogte is met de tradities en gewoonten van de Afro-Amerikaan ligt het integendeel voor de hand. De twee redenen die hiertoe leidden, waren diens wantrouwen in de Europese geneeskunde (denk er aan dat we spreken over een eeuw geleden!) en diens angst voor de geesten van de overledenen.

Men kan bij veel negerstammen van Afrika tot de dag van vandaag de overtuiging aantreffen, dat ziekten niet ontstaan door natuurlijke oorzaken als ongezond dieet, slecht drinkwater, onhygiënische toestanden, onverstandige levenswijzen enz., maar veroorzaakt worden door een kwade geest. Het geeft dus niets of men daarvoor naar een dokter gaat; die kan er tóch niets aan doen. Die kwade geest is natuurlijk op de patiënt afgestuurd door diens vijand. Dat staat altijd vast. Wil men de ziekte dus kwijt raken, dan kan dit slechts gebeuren door zich te wenden tot een (heidense) priester, medicijnman, tovenaar, wonderdokter, of hoe men het noemen wil. Deze levert u dan voor goed geld een afweermiddel, een „contra", een amulet, dat „sterker" is dan de verkeerde invloed van de kwade geest. Diens funeste invloed wordt dus geneutraliseerd en als gevolg daarvan wordt de zieke genezen.

De Heer Nic. van Meeteren z.g. zegt daarover in zijn „Volkskunde van Curaçao" (1947) op blz. 127: „Over het algemeen werden ziekten op het platte land veel lager aangeslagen dan in de stad. Alleen in uiterste nood, en dan meestal op aandringen van een stadsbewoner of iemand uit een der andere volksgroepen, zou de Savana- of plantagebewoner overgaan een dokter te consulteren. Bij hem gold het steeds, dat doctoren geen benul hadden van inlandse ziekte en dat men daarom veel liever zijn heil moest zoeken bij een of andere zogenaamde „curadó" (wonderdokter), die zich meestal ook onledig hield met toverpraktijken en het fabriceren van talismans, die, om de hals gedragen, de kracht hadden alle onheil en ziekten te voorkomen."

Hierover kan men ook talrijke en sprekende voorbeelden aantreffen in „Voodoo in New Orleans" door Robert Tallant, 1946.

Angst voor de geesten van de overledenen.

De beroemde Amerikaanse Negerauteur Richard Wright heeft in 1953 een reis gemaakt naar de Goudkust van Afrika en was daar enkele maanden de gast van Prime Minister Kwame Nkrumah. Deze verschafte hem een eigenhandig getekende geleidebrief, getekend 4 Mei 1953, welke hem in staat stelde in enkele maanden meer te zien, te horen en mee te maken dan een gewoon mens in tien jaren.

Op zekere dag maakte hij ook een begrafenis mee. Als Amerikaan was hij door onderwijs, opvoeding, godsdienst en gewoonten zo ver van zijn Afrikaans stamvolk af komen staan, dat hij in zijn boek meermalen beweert, met deze mensen niets, totaal niets meer gemeen te hebben, dan alleen de zwarte heudskleur. Hij stond dan ook bij het zien van die begrafenis even verbluft te kijken, als een Europeaan, die voor het eerst van zijn leven in Basutoland terecht komt. Op zekere dag was hij weer met zijn chauffeur op een van zijn verkenningstochten, toen zijn oor plotseling getroffen werd door het gillen van mannen, vrouwen en kinderen. Laten we daar eens heengaan, Kojo, zei hij. De auto werd gekeerd en ze kwamen in een stampvolle wijk. Hij stapte uit en stond stokstijf te kijken, niet wetend wat hij zag.

Wilde begrafenis

„Dit was de wildste begrafenis, die ik tot nog toe gezien had." Op de blote grond van roodachtige aarde stond een ongeverfde doodkist. Twintig mannen holden daar hijgend, zwetend en kakelend omheen als verwoede gekken. Om hun ogen hadden ze zwarte rommel gesmeerd en om hun mond waren ze rood geverfd. Touwtjes met reeksen schelpen zaten om hun hoofd gebonden. Hun bovenlijf was naakt en over hun achterste hing een grasmatje. Als razenden cirkelden zij om de kist, zingend en gillend. Maar op een gegeven teken hield de woeste rondedans plotseling op, alle mannen stonden nu om de kist, wezen er met hun vinger naar en stampten met hun voeten. Ze bliezen hun wangen op en zwaaiden hun hoofden heen en weer. Een vrouw, de echtgenote van de overledene, kwam naar voren, raakte alle schroeven van de kist een voor een aan, knielde toen neer en plaatste een fles met drank bij het hoofdeinde van de kist. De schroeven zaten alle los, waren dus niet strak aangedraaid, alsof men verwachtte dat de man misschien plotseling toch nog levend het deksel zou wegduwen en uit de kist komen.

Intussen was de woeste rondedans weer opnieuw begonnen. Aan de kant zaten een rij mannen; sommigen sloegen op de tamtam, anderen bliezen op hoorns, weer anderen zwaaiden met stokken. Er liepen ook mannen heen en weer in een trotse en deftige houding, anderen deden niets dan dansen terwijl een aantal toeschouwers aan één stuk door met armen en benen gesticuleerden en gekke gezichten trokken.

Schoten!

Onverwachts werden er achter zijn rug enkele geweren afgeschoten, waardoor hij van schrik omhoog sprong. Hij haalde nu zijn camera voor de dag en begon in te stellen. Toen kwam er een beschilderde man op hem af en riep hem toe: Jij niet fotograferen! en holde meteen weer weg. Maar een ander schreeuwde: Nee, nee, blijf hier, u moet fotograferen! De Heer Wright liet zijn camera zakken, legde uit dat hij Amerikaan was en dat hij graag enige uitleg wilde van deze begrafenis-ritus. Toen begonnen de negers onder elkander te fluisteren, blijkbaar niet goed raad wetende met een medeneger, die niets van hen begreep. Ten slotte stonden zij hem toe twee foto's te nemen. Maar toen hij zijn camera weer begon in te stellen, kwam de eerste wildeman weer op hem afgestormd, heftig zwaaiend met een groot mes. — Jij niet fotograferen; ik jou doden, brulde hij. Andere mannen grepen hem en hielden hem vast. Wright stond besluiteloos. — Jij werkt voor de Engelsen, schreeuwde de wildeman. — Ik ben Amerikaan, schreeuwde Wright terug. — Je liegt, je werkt voor de Engelsen. — Ik ben Amerikaan, brulde Wright, hopende dat de mensen partij voor hem zouden trekken. Maar de mensen deden niets dan nieuwsgierig toekijken.

Moeilijk dilemma

Wright besloot de wijste partij te kiezen en begon zijn camera in te pakken om te vertrekken. Maar een andere man trachtte onmiddellijk hem tegen te houden om toch te fotograferen. Wright was radeloos. Mensen die zo te keer gingen om een dode konden het wel eens in hun hoofd krijgen hem te beschouwen als een geschikt dodenoffer, om de geesten in goed humeur te houden. Hij begreep wel dat één houw met zo'n reuzenmes hem naar de andere wereld zou helpen. Toch zag hij nog kans om stiekum twee momentopnamen te maken, maar het zweet stond op zijn bevende handen.

Toen hij eindelijk met zijn chauffeur een eind weg was, vroeg hij met een zucht van verlichting: „Wat waren die mensen in Gods naam aan het doen?"

— „Ze zijn bang voor de geest van de dode en proberen die angst aan te jagen en te verdrijven", zei de chauffeur. Wright veegde zich het angstzweet van het voorhoofd, zuchtte eens diep en dacht: of die beschilderde kerels in staat zijn met hun lange messen de geest van de dode te verschrikken, weet ik niet; maar het is zeker, dat ze **mij** de stuipen op het lijf hebben gejaagd. (Black Power, by Richard Wright 1954, blz. 329-331.)

Ook op Curaçao

Over die zelfde angst leest men bij de Heer Nic. van Meeteren in aangehaald werk blz. 129: „Op het ogenblik dat de doodskist zou worden gesloten, werd van de naaste bloedverwanten, in de eerste plaats van degenen, die de afgestorvene het meest liefhad, de maat genomen met een eindje zeilgaren of een reep grove stof en aan het voeteinde in de kist gedaan, om te voorkomen dat de dode terug zou keren om zijn lievelingen te halen.... Uit de zelfde vrees komt zowel op de Playa als te Rincon op Bonaire de vreemde gewoonte voor om het doodskleed vol spelden te steken." Iets verder tekent de Heer v. M. hierbij aan: „Eigenaardig is het dat deze gewoonte beperkt was tot Bonaire en dat noch op Curaçao, noch op Aruba sporen ervan worden aangetroffen." Hier vergist mijn oude vriend zich; voor wat betreft Curaçao weet ik zeker, dat die gewoonte ook hier bestaat, niet alleen in lang vervlogen tijd, maar nog steeds.

Andere inlichtingen

Veel inlichtingen hieromtrent krijgt men ook bij het lezen van „The West Indies, their social and religious conditions" by E.B. Underhill, London 1862; en „Haiti, de Parel der Antillen" door Pater OP-Hey, 1932; en „Cannibal Cousins" by John H. Craige, New York, 1934; en „Haiti, Highroad to adventure" by Hugh B. Cave 1952; en „Strange Altars" by Marcus Bach, New York 1952. Dit laatste boek is geschreven met een volslagen gebrek aan critisch vermogen, maar het feitenmateriaal is interessant.

En zo komen we tot de slotsom, dat het voor een niet-ingewijde inderdaad op het eerste gezicht onlogisch moet zijn om te beginnen met de doden in plaats van met de zieken. Maar ik hoop te hebben duidelijk gemaakt, dat bij nadere beschouwing dit de enige manier was om te beginnen.

M. D. Latour O.P.

VERS VAN DE PERS

Mon album des profondeurs — Gilbert Doukan
Uitg.: Elsevier — Parijs

Van **Boekhandel Salas** ontvingen wij het boek- en platenwerk „Mon Album des Profondeurs" van de hand van Gilbert Doukan, een voortreffelijke uitgave van Elsevier (Parijs) in een keurig typografisch kleed gestoken met fraaie foto's uit het leven van een wereld, welke bij benadering niet te omschrijven is vanwege zijn onmetelijkheid aan ruimte en schoonheid.

Bij het doorbladeren van dit werk — een aangename bezigheid overigens — kan men dit werk van twee standpunten uit benaderen. Het eerste is dat van de inhoud van de behandelde stof, dat is het leven onder de zee-oppervlakte, de vissen, die er leven, hun levenswijze; de bouw van de koralen, soort en vindplaatsen en alles wat met de wondere wereld van het leven onder de zeespiegel te maken heeft.

In dit laatste geval biedt dit boekwerk genoeg interessante gegevens en wetenswaardigheden, die populair zijn weergegeven, zonder de wetenschap geweld aan te doen.

Maar men kan het boek ook benaderen vanuit een fotografisch standpunt. Men kan dit boekwerk onder de loupe nemen als fotograaf en de reproducties bekijken, die onder water gemaakt zijn. Hoevelen zijn er niet in onze Antilliaanse omgeving, die de onderwatersport slechts beoefenen om wille van de schoonheid om die fotografisch vast te leggen? Dat zijn wellicht de meesten.

Welnu, voor deze categorie biedt „Mon Album des profondeurs" veel bijzonderheden, die in een serie foto's zo treffend zijn verwerkt, dat men **zich de ogen wel uitwrijft. Want** er zijn actie-foto's in dit boekwerk opgenomen, zo technisch goed, dat men zich afvraagt of de vissen niet boven water hebben geposeerd.

Daar valt veel van te leren, de gradaties zijn uitstekend, de diepteschepte toch nog heel behoorlijk.

En zo zien wij in bonte mengeling de diverse zeebewoners op de platen afgebeeld, de begeleidende tekst is sprankelend en noodt tot lezen, waar wellicht de kennis van het Frans tekort schiet, is de foto de dankbare aanvulling.

Wij lezen voorts, dat als apparatuur gebruikt (kan) worden de Leica, Rollei, Foca (de Franse Leica), Hasselblad enz.

Rest ons nog te vermelden, dat achterin het boek een aantal gecartonneerde bladen is opgenomen, welke eigen gemaakte foto's kan bevatten.

Over de typografische verzorging van het geheel en vooral de fotografische reproducties spraken wij reeds, deze is voortreffelijk.

W kunnen iedere fotoliefhebber en degenen, die iets meer willen weten omtrent het leven op de zeebodem, van harte aanbevelen dit boekwerk aan te schaffen. Hij zal er geen spijt van hebben.

Jaarvergadering Wit Gele Kruis

W'stad. — Zondagavond hield het Wit Gele Kruis zijn gebruikelijke jaarvergadering, waarop verleden en toekomst in het kort de revue passeerden.

De Voorzitter, de heer E. van de Laaraschot gaf ter inleiding een globaal overzicht van de activiteiten van het afgelopen jaar, waarbij de viering van het 12½ jarig jubileum bijzonder herdacht werd.

De heer J.J.G. Kroeze deed uiteenzetting van de kledingactie San Antonio, die behalve een eerste incidentele zending ter gelegenheid van het Jubileum, na het tot stand komen van de Stichting nog 657 kledingstukken naar de Bovenwinden kon zenden en 160 naar Bonaire.

Ook wijdde hij aandacht aan het probleem der daklozen, belichtte hoever de voorbereidingen van het Wit Gele Kruis in deze stonden en hoe, doordat het Eilandsbestuur eerst dezer dagen een studie-commissie betreffende dit probleem benoemd heeft, de praktische oplossing nog wel even op zich zal laten wachten.

De heer Strooy schilderde de activiteit van de Wijkverpleging die in het afgelopen jaar niet minder dan 32.353 huisbezoeken heeft afgelegd.

Als penningmeester gaf hij tevens een financieel overzicht en benadrukte de niet geringe moeilijkheden, welke ontstaan door het laat en ongeregeld uitbetalen der subsidies. Voor het jaar 1955 zal ongeveer ƒ 350.000.— nodig zijn om de vele werkzaamheden te kunnen bekostigen.

De **Eerw. Frater Dismas** sprak over de Stichtingen voor Ouden van dagen van welke die voor de vrouwen aan 120, die voor de mannen aan 50 onderdak verschaft.

De **heer van de Laarschot** voegde hieraan een kort verslag toe over de stand van zaken betreffende de woningen voor Oude echtparen, die in vergevorderde staat verkeren en waarschijnlijk over enkele maanden zullen worden in gebruik genomen.

Ook aan de Stichting voor Gebrekkige Kinderen werd ampele aandacht gewijd. Thans worden er 67 in het Mgr. Verriet Instituut verpleegd. Het belang van B.L.O. onderwijs voor de kleintjes werd beklemtoond en het voornemen om naar de verwerkelijking er van met kracht te streven, kenbaar gemaakt.

Het bestuur werd bij acclamatie herkozen, waarbij op voorstel van Dr. Engels de heer van de Laarschot weer met het Voorzitterschap werd belast. Dr Engels sprak woorden van dank en waardering aan het adres van de Wit Gele Kruis-pionier en wenste hem een prettige a.s. vacantie toe.

Enkele filmpjes besloten deze jaarvergadering.

Uitslag examens Centrale Scholen

Willemstad. — De uitslag van de examens Centrale-scholen, gehouden in Februari 1955 te Curaçao en Bonaire, luiden als volgt:

Geslaagd voor Linnennaaien St. Martinus-gesticht:
Altegracia Abispo, Carmen Kopra, Avis Benjamin, Evelijne Lampe, Edna Clementina, Carla Monk.

Centrale-school Groot-Kwartier:
Edith Antersijn, Annie Martina, Telma Wanga, Rosalind Faneyte, Ignatia Royer, Maria Maduro, Yvonne Statia.

Bonaire. Centrale-school:
Editha Bernabela, Stella Cecilia, Norma Engelhardt, Vera Janga, Elsa Provence, Adira Carolina, Doloris Domacassé Romana Finies, Anna Mercelina, Frida Ranis, Gladijs Cecilia, Bertha Domacassé, Norma Flores, Martina Molina, Gudelia Semeleer. Afgewezen 10 candidaten.

Geslaagd voor Costumière St. Martinus-gesticht:
Bertha Alberto, Wilma Jansen, Yvonne Meyer, Victoria Regales, Anna Bart, Nilda Mariano, Ursulita Martis, Vitalia Rafaela, Norma Foendoe, Hermina Martis, Jeanne Silië, Abigaël Martina.

H. Hartschool St. Matheo:
Delta Clementia, Yvy Pedro.
Afgewezen 8 candidaten.

Aan de geslaagden een hartelijk „Masha pabien"!!!

Lange afstands tocht

Spaanse Water. — Gelijk wij reeds neldden wordt er op de Tweede Paasdag de lange afstands zwemwedstrijd Nieuwpoort—Spaanse water, een afstand over ongeveer 2½ km verzwommen.

Van Asiento zijde bestaat er warme belangstelling, t.w. 85 deelnemers, ook de Robben doen aan dit zwemfestijn mee.

De zeilclub Asiento zorgt voor het transport van de deelnemers van Brakkeput Mei-Mei naar het strand van Nieuwpoort, de medische dienst verleent eveneens medewerking.

Ook uit de jeugdklassen wordt een grote deelname aan dit sportfestijn verwacht. Er zijn prijzen verbonden aan deze wedstrijd, n.l. een wisselprijs voor degene, die het eerst aantikt, in de wedstrijdklasse, daarnaast is er voor iedere deelnemer een aandenken.

De Pluizen in actie

Emmastad. — De jeugdzeilers van de zeilclub „Asiento", de „Pluizers" zijn reeds in volle actie in de jeugdafdeling. Zondag worden de kampioenschappen voor hun afdeling verzeild. Als finalisten treden aan de start Edith Jansen, Hannes v.d. Stadt, Roel Broersma en Attie Visser.

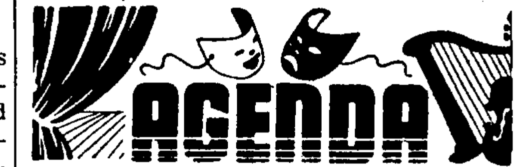
Canasta-dag op Jongbloed

Willemstad. — Op Jongbloed is Zondagmorgen een aanvang gemaakt met een canastadrive voor AB-ers van de CPIM. Om negen uur opende de Voorzitter van de Canasta-club de bijzondere dag met een welkomswoord. Gedurende de gehele dag heerste er een gezellige drukte, terwijl verschillende wedstrijden niet zonder spanning verliepen. Voor de inwendige mens is eveneens goed gezorgd. Verschillenden hadden een fototoestel meegebracht en vele malen werden aardige momenten vereeuwigde.

De wedstrijden duurden totaal 9½ uur. Om acht uur des avonds werden de prijzen uitgereikt. De gelukkigen waren de partners Martis/Sambo met 15 punten en Maxwell/Hollander met 14 punten. Het is een prettige dag geworden en het is dan ook geen wonder dat de deelnemers met verlangen uitzien naar de volgende ontmoeting, de zeer waarschijnlijk tegen half April wordt gehouden. De commissie heeft voor deze ontmoeting een speciaal „knock-out" systeem op het oog.

Het weer

Max. temp. 28.8 C (83.9 F) Min. temp. 24.5 C (76.1 F), Gem. 26.1 C (79.0 F).
Max. wind 21, min. wind 12, gem. 18 knopen.
Vochtigheid 65%. Neerslag sporen.
Helder 2, Licht bew. 15, bewolkt 7 uren.

WEST-END:
„Apache"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Il sacco di Roma" 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„The Egyptian" 20.00 uur.

CARIBE:
„Milllion dollar mermaid"; 20.00 uur

REX:
„Private eye"; 20.00 uur.

ROYAL:
„North West passage; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Sailor of the King"; 20.00 uur

CULTUURCENTRUM:
Lezing van Bas Knoppers; 20.15 uur

Apotheken.
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto, Bredestraat 125, tel: 3241, in Punda door Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269

Wit Gele Kruis
Zuster G. van Haaren is belast met de nachtdienst. Adres: Nieuwindstraat 22 a, tel 3773.

VAN DE HANDEL

Goede wijn behoeft geen krans

Van de Hollandse Slagerij (H. J. Vendrig) ontvingen wij enkele monsters vleeswaren, welke bereid werden in de eigen vleeswarenfabriek. En dat wil zeggen, dat wij hier te maken hebben met delicatessen van het allerfijnste soort. De smaak is voortreffelijk, eerste klas vleeswaren zijn hiervoor gebruikt, waarbij vakkundige bereiding zeker even hard noodzakelijk is om de qualiteit op te voeren als het varken bijv. nodig is voor de levering van het ham.

De verpakking in cellophaan is hygiënisch en doen de vleeswaren er gedistingeerd uitzien. Kortom, goede wijn behoeft geen krans.

Julio Rubio levert critiek

Willemstad. — In ons verslag van gisteren over het optreden van de Colombiaanse declamator Julio Rubio in „La Casa Dominicana" is medegedeeld, dat de critiek op de pers door de Dominicaanse Consul geleverd zou zijn. Dit is niet het geval. Zij werd geleverd door de declamator, de heer Julio Rubio zelf.

DE FERIAPRIJZEN

Willemstad. — De feria prijzen kunnen, zo deelt men ons mede, worden afgehaald en wel by mevr. Herweyer, Rio Canario, Mauritslaan 1, tel. 9-3300 en wel het Radio Philips radio toestel (nr. 225), de overige prijzen kunnen worden afgehaald bij mevr. Aura Winkel, p/a La Maravilla, Bredestraat 2. (P).

IL SACCO DI ROMA

In het Roxy theater wordt hedenavond een bijzondere Italiaanse film vertoond. Een film uit de Middeleeuwen met galante ridders en lafhartige moordenaars. In de hoofdrollen zien wij Pierre Cressoy, Vittorio Sánipoli en Helene Remy. De van Spaanse tekst voorziene film handelt over de strijd om Rome, toen horden „ongelovigen" de heilige stad wilden veroveren daarbij de kerken vernielden en de bevolking vermoordend.

Het is beslist de moeite waard om dit product van de Italiaanse filmindustrie te gaan zien. Wij kunnen de film aanbevelen. Hedenavond om 7 en 9 uur in Roxy.

Willemstad. — Een sterke Asiento combinatie heeft het op voetbalgebied klaar gespeeld om met 4-1 te winnen van Jong Holland II. Het was een sportieve wedstrijd, die zijn beslag vond op het Asiento voetbalveld.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid v/d Red.)

DE E.55 EXPOSITIE EN DE NED. ANTILLEN

Mijnheer de redacteur,

Ik las in Uw blad een bericht, waaruit ik kon distilleren, dat de Nederlandse Antillen aan de E-55-expositie vermoedelijk niet zouden deelnemen en dit, omdat de tijd van voorbereiding te kort is geweest. Uw informant in bedoelde berichtgeving, minister dr Van Romondt, vond de tijd van voorbereiding te kort, ook al, omdat de leden in de commissie, welke de eventuele Antilliaanse deelname zou bestuderen niet spoedig van zich hadden laten horen of zij bedoelde uitnodiging zouden aanvaaden.

Ik betreur deze gang van zaken. Hier was de kans geboden, dat Nederland eens zou kunnen zien, dat de Antillen naast beursalen ook iets anders te bieden heeft. De inrichting van een representatieve stand van de enkele Antilliaanse producten, die wij hier hebben, behoeft geen duizenden te kosten en behoeft nog minder tijd te vergen om die op te zenden. Laat men het toch vooral niet te formalistisch zien. Ik heb nooit goed begrepen, waarom deze commissie zo veel leden moet tellen en derhalve topzwaar moet zijn. Maar nu aan het werk. En diegenen, die nog niet van zich hebben laten horen of zij wel bereid zullen zijn in die commissie zitting te nemen, blijven òf thuis, òf worden vervangen. Maar nimmer mag dit — nota bene na ruim een maand na de bekendmaking via het Landsbesluit — een reden zijn de zaken zo maar te laten.

N.

Uit het Vrijhaven-rapport N.A.

Vrije zones bedoeld voor handel met Caribbean en Z. Amerika

Antillen kunnen voorsprong krijgen en behouden

Meer bunker- en toeristenschepen in de toekomst?

Wat is de oorzaak, dat de optimistische verwachtingen omtrent e toename van het scheepvaartverkeer in de havens van Curaçao n Aruba — verwachtingen, waarop de uitbreiding van de havenn kaderuimte was gebaseerd — niet geheel in vervulling zijn egaan? De heren ir. N. Th. Koomans, directeur van het Havenedrijf te Rotterdam en Thomas E. Lyons, "executive secretary of he Foreign Trade Zones Board" van het Amerikaanse ministerie an Handel, houden zich in hun aan de Technisch-Economische aad der Ned. Antillen uitgebrachte rapport over de schepping an vrijhavens op Aruba en Curaçao uitvoerig met deze kwestie ezig. Het door het Nederlandse ministerie van Economische aken uitgegeven weekblad "Economische Voorlichting" heeft nkele passages uit het rapport der beide deskundigen, die op et scheepvaartverkeer op Aruba en Curaçao betrekking hebben epubliceerd en wij achten dit overzicht interessant genoeg om et hier te laten volgen.

Het ontstaan van de havenprojecten Curaçao en Aruba was gebaseerd op wachtingen inzake toeneming van scheepvaartverkeer voor handelseinden — en toerisme — met geikmaking van grotere eenheden dan orheen — alsmede met het oog op gelijke uitbreiding van het bunkerweer en van het overlaadverkeer n stukgoederen naar andere Caraïche havens. Bij de havenbouw voor raçao hield men bovendien rekening t toeneming van de afmetingen der kschepen, gebezigd voor de aanvoer n ruwe olie en de afvoer van gerafeerde producten.

De verwachtingen omtrent de stijg van het scheepvaartverkeer wern niet alleen op de Nederlandse Anen gekoesterd, doch in vrijwel alle otere havens ter wereld. De berekengen ter zake steunden op de waarnemen uitbreiding van het aanbod n verkeersdienst van de geregelde nen, met daartegenover inkrimping n het verkeer met schepen van de lde vaart.

Deze wijziging in de methode van rscheping geeft, zowel in aanloop- in eindhaven, aanleiding tot méér eepsbezoek dan voorheen. Het verer in lijnverband wordt vaak uitgeerd met tamelijk grote schepen, wel in vele gevallen in de aanloophans slechts kleine hoeveelheden goeren laden en/of lossen. Met het oog dit verhoogde scheepsbezoek en de richting van nationale rederijen, n in vele havens verbeteringen en breidingen uitgevoerd of nog in voering. Wegens stijging der kosten n het laten varen van schepen — ge aanschaffingsprijzen, grotere snelid en daardoor hoger brandstofveruik, hoge lonen en kostbare sociale aatregelen voor de bemanningen — staat het streven om door snelle beandeling van schip en lading het opthoud in de havens te bekorten. it stelt bepaalde eisen aan de wijze an werken; de daarmede verband oudende wijzigingen kunnen vooral an betekenis zijn in havens waar roeger veel schepen uit de wilde vaart ading haalden en brachten.

Versterking van concurrentie positie

Het laatste is echter voor Aruba en n het bijzonder voor Curaçao niet het eval. Het grootste deel van het vereer, anders dan met tankschepen, as reeds lijnverkeer; zodat de hoeeelheid aangevoerde lading reeds vroeer over een naar verhouding groot antal schepen was verdeeld. Stijging an het verkeer door uitbreiding van ijndiensten is in deze havens dan ook iet of in slechts beperkte mate te erwachten.

Ook de toeneming van overlaadvereer is beneden verwachting gebleven, angezien de verbeteringen van andee Caraïbische havens de vroeger bestaande behoefte aan overscheepgelegenheid heeft doen verminderen. Bovendien heeft het hoge loonpeil voor havenarbeid op Curaçao ter zake een nadelige invloed, die echter kan worden gecorrigeerd door verhoogde arbeidsprestatie en door mechanisatie van de behandeling der goederen. Waarschijnlijk zal de behoefte aan ruimte voor bunker- en toeristenverkeer nog toe nemen.

Dat de verwachting omtrent toeneming van het lijn- en overlaadverkeer te optimistisch zijn gebleken, zijn — zoals genoegzaam bekend — door de T.E.R.N.A. plannen voor de instelling van vrije handelszones in studie genomen, om via een vlotte functionnering van dergelijke zones en het bieden van ruimere mogelijkheden voor opslag en verwerking van goederen sterker te staan in de concurrentie om het transitoverkeer in het Caraïbische gebied.

Psychologische waarde

De faciliteiten van de vrije handelszone gaan wellicht in feite slechts weinig uit boven datgene, wat in andere landen met een liberaal douanestelsel wordt toegestaan; doch het begrip „vrije handelszone" heeft zeer bepaald een grote psychologische en propagandistische waarde, waarvan ***de betekenis niet mag worden onderschat.*** *Op de Nederlandse Antillen kan een dergelijke zone, gelegen in een land met een stabiel burgelijk bestuur, met een onomkoopbaar ambtenarencorps en een redelijkwerkwillige bevolking, aantrekkelijk zijn als vooruitgeschoven post voor de Nederlandse, Noord-Amerikaanse en in het algemeen Europese industrie ten aanzien van afzetgebieden in Midden- en Centraal-Amerika en de Caraïbische landen.*

De aanwezige goede en veelvuldige verbindingen per schip en door de lucht kunnen daarbij een grote steun blijken.

De in Venezuela geheven Antilliaanse rechten, 30 opcenten op het normale tarief, vormen èen zekere belemmering van het gebruik van de beoogde vrije handelszones ten aanzien van dit koopkrachtige land. Onderzocht zal kunnen worden of opheffing van deze opcenten voor de vrije handelszone mogelijk is op grond van het feit, dat zij kan worden gelijkgesteld met het buitenland.

In zijn rapport wijst de heer ir Koomans er op, dat het gewenst is spoed te betrachten bij de instelling van de vrije handelszones op de Nederlandse Antillen. Niet vergeten mag worden, dat vrije zones vooral zin hebben in een land met een belangrijke eigen markt en overigens hoge invoerrechten. Deze voorwaarde is op de Antillen niet aanwezig, zodat de zones daar uitsluitend moeten werken voor andere landen. De mogelijkheid, dat in die landen het Antilliaanse voorbeeld zou worden gevolgd, is niet denkbeeldig; zo wordt bijv. in Columbia daarvoor reeds propaganda gemaakt. Lettend op de handelsgeest en ondernemingslust van de Antillianen en op de stabiliteit, welke de Antillen tot nu toe kenmerkte, is een voorsprong aanwezig, welke kan worden behouden, mits de noodzakelijke maatregelen op wettelijk en practisch gebied spoedig worden genomen.

Het overzicht besluit met de woorden van de heer Lyons aan het eind van zijn rapport: „In conclusion I would like to emphasize the point that foreign trade zones, or free zones, do not in themselves create commerce. They can only facilitate trade by removing the obstacles which interfere with the orderly flow of goods between nations. The mere establishment of a foreign trade zone at a particular location is not sufficient to divert trade from existing channels. Considerable time and effort must be expended selling the idea that a particular zone offers special inducement to shippers to use its facilities".

Buitenlandse spionnen in Joegoslavië actief

Belgrado. — De regering van Joegoslavië heeft medegedeeld dat in de loop van verleden jaar 173 spionnen en revolutionairen zijn gearresteerd, waaruit zou blijken dat de activiteit van buitenlandse spionnagecentra in het land niet is verminderd. Wel was de activiteit van de Cominform verminderd en had deze zich beperkt tot vijandige propaganda. Verleden jaar zijn 109 cominformisten naar de gevangenis gezonden. Een deel van de Clerus gebruikt religieuze bijeenkomsten voor politieke doelen aldus de regering in een verslag aan het parlement.

Communisten exporteren narcotica

Washington. — De commissaris der Verenigde Staten voor de bestrijding van de invoer van narcotica H. J. Anslinger, heeft verklaard dat het communistische China tracht de vrije wereld in moeilijkheden te brengen en te gelijkertijd geld te bemachtigen voor de bewapening van het leger door de verkoop van narcotica te pouseren. Anslinger legde deze verklaring af tegenover een Comité van het Huis van Afgevaardigden. Hij zeide verder dat documenten hebben aangetoond, dat de uitvoer van narcotica van China uit volgens een tevoren opgesteld schema verloopt. Het aantasten van de gezondheid en het moreel van de bevolking van de Verenigde Staten is een der doelen, die de communisten met hun uitvoer beogen. De meeste uit China gesmokkelde heroine gaat naar Japan waar men voor vrijwel onoplosbare problemen is komen te staan.

Kinderen trekken partij in staking

Athene. — De staking van leraren in Griekenland heeft tot gevolg gehad dat schoolkinderen in Serres in Macedonia anderen kinderen met stenen hebben bekogeld. De eerste groep was namelijk „voor" de staking de tweede groep wilde wel les hebben. Intussen gaat de staking voort ondanks maatregelen van de overheid, die o.m. hier op neer komen dat de scholen die gesloten waren heropend zijn en dat ambtenaren, die daartoe in staat worden geacht, lessen geven.

Het salaris van een leraar in Griekenland bedraagt niet meer dan NAf 15.— per week en dat vinden zij te weinig.

Professie

(Van een medewerker in Nederland)

Pieter van der Meer de Walcheren

De plechtige professie van de Nederlandse schrijver Pieter van der Meer de Walcheren in de Sint Palus-abdij te Oosterhout, is de bekroning van een rijk leven. Zijn opneming in de reguliere Benedictijnse gemeenschap is de ***vervulling van een lang gekoesterd*** *ideaal. Vanaf de feestdag van Sint Matthias in Februari 1911, toen hij door de geweldenaar van het katholicisme in het Frankrijk van omstreeks de eeuwwisseling, Léon Bloy, de Katholieke Kerk werd binnengeleid, is zijn leven in feite niets anders geweest dan een regelrechte opgang naar God. Onlangs werd Pieter van der Meer geprofest als Benedictijner monnik. „Een diep-ernstige zaak, een soort nieuwe doop", zoals hij het zelf uitdrukt.*

Tussen het ogenblik van zijn doop en nu ligt een groots leven van veelzijdige werkzaamheid. Zijn naam is niet los te denken van de beweging van „De Gemeenschap", waarin hij de eigen, katholieke kunstcritiek stimuleerde In dezelfde sfeer ligt zijn werkzaamheid in de beginperiode van De Nieuwe Eeuw. Daarnaast zijn litteraire werk. De trilogie „Mensen en God", waarin hij zijn bekeringsgeschiedenis en zijn opgang naar God verhaalt. En tussen de vele andere publicaties het mooie boekje „Het Witte Paradijs" over de Kartuizers in Zwitserland.

Al betrekkelijk vroeg heeft de Benedictijnse levenssfeer Pieter van der Meer aangegrepen. Het in eenheid samengaan van Gods-dienst en schoonheid heeft zijn leven bepaald. Het spreekt uit zijn hele persoonlijkheid. Uit zijn werk en uit zijn gesprekken. Tallozen, katholieken en niet-katholieken, jongeren en ouderen, kunstenaars en anderen hebben aan de bezoeken aan zijn woning in Parijs, Bilthoven, Oosterhout of Breda ontroerende herinneringen bewaard. Voor alles is hij mens, een diep-godsdienstig en schoonheidlievend mens.

Tot Tweede Kerstdag 1953 stond zijn vrouw Christine naast hem. Samen met haar heeft hij zijn rijke en afwisselende bestaan geleefd. Het was voor zijn vrienden duidelijk, dat Pieter van der Meer na haar dood zijn zonnige woning aan de zoom van het Mastbos in Breda zou verlaten om zijn intrede te doen in de Sint Paulus-abdij in Oosterhout. Een nieuw leven, een bekroning. Een oprechte gelukwens aan de man, die een lang gekoesterd ideaal verwezenlijkt ziet.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wij hebben op deze plaats eens mogen schrijven over de gerestaureerde Anglikaanse kerk van St. James in Piccadilly en over de fraaie eenhoorn die in het kerkportaal omhoog steigert tegen de muur. Maar al komt ons, als wij aan deze kerk voorbijgaan, het eerst de blanke, slanke, goudgehoornde maagdenminnaar in gedachten, wij denken ook aan mijnheer Howe. Mijnheer Howe leefde in de dagen van Queen Anne aan het begin van de 18de eeuw en hij placht op Zondagen deze kerk in Piccadilly te bezoeken. Terwijl zich evenwel de rest van de kerkgangers naar deze kerk begaf om in nette omgeving de Heer te dienen, kwam, althans gedurende vele jaren van zijn leven, de heer Howe in de eerste plaats voor een geheel ander en uitgesproken profaan doel. Hij kwam namelijk naar zijn vrouw kijken. Nu schuilt er niets verwerpelijks in het verlangen zijn eigen vrouw te willen bekijken, en wij zijn theologisch onvoldoende geschoold om uit te kunnen maken of het zondig is zich speciaal naar de kerk te begeven voor dit doel. Wat ons interesseert is de reden waarom mijnheer Howe een kerk uitzocht als kijkplaats ofwel observatiepost. En wat ons nog meer boeit is het feit dat mevrouw Howe, de veelbekekene, zich niet bewust was van de aanwezigheid van haar echtgenoot. Zij wist zelfs niet dat zij nog een echtgenoot rijk was.

Hij gaf haar een zoen

Het laatste ontbijt

Toen de heer en mevrouw Howe in het huwelijk traden, vestigden zij zich in Jermyn Street, een straat welke evenwijdig loopt aan Piccadilly. Vandaag is deze straat beroemd om haar deftige vrijgezellen-flats, haar dure zelfbinders, haar kostbare kaas, haar luxe-pijpen en haar veel-kleurige en zelfs soms rijk-geborduurde mannen-vesten. Maar reeds in de dagen van Queen Anne was dit een rijkeluisbuurt. Het echtpaar Howe kon zich de weelde van een zo deftig adres veroorloven, want de echtgenoot had een vast jaarlijks inkomen van £ 800, in die dagen een behoorlijk fortuin. Acht jaar lang leefde het rechtschapen echtpaar gelukkig in Jermyn Street. Acht jaren lang gingen zij des Zondags trouw naar St. James' voor de ochtenddienst. En in de loop van deze gelukkige en vreedzame jaren schonk mevrouw Howe het leven aan twee Howeltjes.

En toen, op een goede morgen, terwijl het huisgezin zat te ontbijten, zei vader Howe van boven de pap: „Vrouw ik moet vanochtend voor zaken naar de Tower of London." En mevrouw Howe antwoordde: „Goed, man." want haar echtgenoot ging dikwijls voor zaken naar de City. Kort daarop veegde mijnheer Howe zich de kruimels van de lippen, zoende zijn vrouw en kinderen vaarwel en ging welgemoed henen, nagewuifd door zijn vrouw. Op de hoek van Haymarket en Jermyn Street draaide de heer Howe zich nog eenmaal om en wuifde vriendelijk tegen zijn vrouw die hem uit het venster gebogen nastaarde. En toen verdween de heer Howe, niet slechts uit Jermyn Street maar ook uit het leven van zijn vrouw. Want tegen het uur van het middagmaal werd er in Jermyn Street een briefje bezorgd waarin de heer Howe aan zijn vrouw meedeelde dat het hem heel erg speet, maar dat dringende zaken het noodzakelijk maakten dat hij zonder verwijl naar Holland vertrok. Hij had zelfs geen tijd om afscheid te **kunnen nemen. Hij verwachtte niet langer** dan een maand weg te blijven.

Mevrouw Howe zal ongetwijfeld enigszins verbaasd geweest zijn over dit plotselinge bezoek van haar man aan Holland, maar zij schikte zich. En een maand lang dacht zij met grote genegenheid aan haar dierbare man die het zo druk had in Holland. Doch toen de maand voorbij was, kwam er geen mijnheer Howe opdagen, geen mijnheer Howe en geen brief, geen boodschap en geen teken van leven. Een tweede maand ging voorbij en een derde. Toen zij nog steeds niets hoorde, besloot mevrouw Howe de papieren van haar man te doorzoeken. Doch het enige wat zij vond was het bewijs dat haar man voor zijn vertrek alle rekeningen betaald, alle schulden gedelgd had.

De verlaten echtgenote had geen eigen middelen van bestaan en wist niet hoe zij in het levensonderhoud van zichzelf en haar twee kinderen kon voorzien. Gelukkig kwamen kennissen ter hulp die zich namens haar tot het parlement wendden. En een speciale wet werd gepasseerd voor mevrouw Howe om haar in staat te stellen een wekelijkse toelage op te nemen uit het banktegoed van haar verdwenen man. In de loop van enige jaren stierven beide kinderen en mevrouw Howe verhuisde naar een eenvoudiger woning in de nabij gelegen Brewer Street, de straat waar men vandaag naar toegaat als het hart hunkert naar verse inktvis, naar gerookte forel, naar salami of naar Gorgonzola en paprikaspek. Daar leidde zij vele jaren het bestaan van een alleenwonende weduwe. De enige personen met wie zij geregeld omging waren haar zuster en haar man, een zekere dokter Rose. En nu en dan maakte de weduwe een praatje met haar overbuur, de heer Salt, handelaar in granen.

Billet doux

Op zekere avond, terwijl mevrouw Howe uit eten was bij haar zuster en zwager, werd er een aan haar geadresseerd schrijven bezorgd. Het bleek een anonieme brief te zijn waarin een onbekend persoon mevrouw Howe hoffelijk uitnodigde hem de volgende avond te willen ontmoeten in Birdcage Walk. Birdcage Walk is de laan die èen van de zijden vormt van het St. James's Park, en vandaag kan men er zelfs des avonds menigmaal een minister uit het naburig Whitehall zien lopen mijmeren over de belangrijke dingen waarover ministers plegen te peinzen, als zij lopen onder de bomen en het gras ruikt naar hooi en de eenden kwaken op de vijver. Maar in de dagen van Queen Anne plachten zelfs struise manspersonen zich van een knuppel te voorzien als zij zich genoopt zagen na het vallen van de schemering het park te betreden. Want de parken van Londen wemelden van gespuis waarmee een net mens slechts kon converseren in knuppeltaal. Dr. Rose stelde derhalve voor dat hij en zijn vrouw mevrouw Howe de volgende avond zouden vergezellen. Gedurende de rest van de maaltijd had men verschrikkelijk veel plezier over de onbekende bewonderaar van mevrouw Howe en verdiepte men zich in speelse gissingen omtrent diens schoonheid en diens fortuin. Maar opeens vroeg Dr. Rose of hij de brief nogmaals mocht bestuderen. Mevrouw Howe overhandigde, ietwat verbaasd, de anonieme brief. Haar zwager bekeek het epistel aandachtig en knikte bevestigend. „Ik had opeens een vermoeden," zei hij. Ik ben er zeker van dat dit het handschrift is van je verdwenen echtgenoot."

De volgende avond, 25 jaren nadat de heer en mevrouw Howe in den echt waren verbonden en 17 jaren nadat de echtgenoot uit het leven van zijn vrouw was verdwenen, begaf het drietal zich in grote spanning naar Birdcage Walk. En op het afgesproken uur kwam vanonder de bomen de heer Howe toegeschreden op zijn vrouw. Hij gaf haar een zoen, maakte een hoffelijke buiging in de richting van haar beide begeleiders en schreed arm in arm met zijn vrouw heen. Dr. Rose en zijn vrouw zagen tot hun verbazing dat zich aanstonds een levendig maar volkomen vriendelijk gesprek ontwikkelde tussen het echtpaar.

Naar uit latere verklaringen van mevrouw Howe kwam vast te staan was haar echtgenoot volkomen openhartig **met haar en vertelde hij precies wat er zeventien jaren eerder gebeurd was. Hij was helemaal niet naar Holland gegaan op de dag waarop hij zijn gezin in de steek had gelaten.** Hij was alleen maar verhuisd. Vervolgens had hij — van nature had hij blond haar — zich een grote zwarte pruik aangeschaft van het soort dat welgestelde lieden in die tijd plachten te dragen en zich aldus vrijwel onherkenbaar gemaakt. Hij was gaan wonen in een klein straatje in het naburig Westminster, en gedurende al de jaren waarin zij vrouw hem verdwenen of zelfs dood had gewaand, had hij zijn tijd besteed met het observeren van zijn vrouw. Hij was haar vele malen op straat gevolgd. Hij had uren lang vanaf een afstand het oog gehouden op haar woning. Hij ging des Zondags naar de kerk van St. James, om, enige banken achter haar gezeten, naar zijn vrouw te kijken. Hij had met grote belangstelling destijds de verslagen gelezen van de parlementszitting waarin de wet gepasseerd was welke zijn vrouw in staat had gesteld gelden op te nemen voor haarzelf en de kinderen. Hij had met groot verdriet kennis genomen van het overlijden van de beide kinderen. En toen mevrouw Howe een nieuwe woning betrok in Brewer Street, was hij ooggetuige geweest van de verhuizing. Voorts was hij er in geslaagd vriendschapsbetrekkingen aan te knopen met haar niets vermoedende overbuur in Brewer Street, Salt de graanhandelaar. Menigmaal had hij bij de heer Salt thuis gegeten en menigmaal had hij vanuit de salon van de heer Salt naar binnen gekeken in de kamers aan de overkant waar hij zijn vrouw bezig had gezien bij haar huiselijke arbeid. Deze belangstelling voor het huis aan de overkant was de heer Salt niet ontgaan en de laatste had zijn vriend aangeraden een huwelijksaanzoek te doen bij de „weduwe" die blijkbaar in zo hoge mate de belangstelling genoot van de heer Howe.

Is dit historisch verhaal tot dusverre al merkwaardig genoeg, nog merkwaardiger is misschien dat het echtpaar hun huwelijksleven hervatte alsof er niets gebeurd was en dat zij duidelijk gelukkig waren met elkander. Het grootste mysterie is evenwel de reden welke de Heer Howe bewoog tot zijn ongewoon optreden. Indien hij ook in dit opzicht openhartig met zijn vrouw heeft gesproken, heeft zij de reden nooit verteld aan een derde. En na al deze jaren kan men slechts gissen naar de drijfveer welke een man bewogen kan hebben zeventien jaren lang anoniem en vermomd, achter zijn vrouw aan te lopen, haar huis te bespieden, haar gade te slaan in de kerk en vanuit de salon van een bevriend graanhandelaar. Het kan nauwelijks het geval zijn geweest dat hij verdenkingen koesterde van ontrouw en dat hij er zich van wenste te vergewissen of de verdenking gegrond was. Want de lan**ge duur van het observatieproces en** het feit dat zich dit zelfs uitstrekte tot de Zondagse kerkdienst maken dit hoogst onwaarschijnlijk. Het is ook uitgesloten dat hij zijn vrouw beu was, want in dat geval zou hij haar niet met zoveel volharding en toewijding op al haar wegen bespied hebben. Het raadsel is nooit opgelost. En wij hebben menigmaal met nimmer afnemende verwondering zitten peinzen in een bank van de St. James-kerk, tussen het marmer, het houtwerk en het verguldsel, zitten peinzen over de man in de zwarte pruik die met een raadselachtige blik in zijn ogen zeventien jaren lang iedere Zondag zat te staren naar de rug van een vrouw die de zijne was, maar die zelfs niet wist dat hij nog leefde.

Acht jaar lang gingen zij Zondags trouw naar St. James

Dokwerkers van Mombasa gooien stenen naar Europeanen

Nairobi. — Er zijn troepen van Kenia uit naar Mombasa gezonden omdat aldaar Afrikaanse dokwerkers in staking zijn gegaan en er toe over zijn gegaan Europeanen met stenen te gooien. Ook afdelingen van de politie zijn van Kenia uit naar Mombasa vertrokken, evenals van andere plaatsen uit.

Ongeveer 10.000 Afrikaners nemen deel aan de wilde staking, die de haven van Mombasa practisch stilgelegd heeft. Vrijdagavond is een stormachtige vergadering gehouden, waarbij de secretaris van de vakvereniging van havenarbeiders een lelijk pak slaag op liep. Deze vakvereniging is namelijk tegen de staking.

Het noodzakelijke werk wordt thans gedaan door 200 Aziaten, wat gevangenen en vrijwilligers. De werkgevers dreigen met een massaal ontslag.

De wereldprijzen van olie

Londen. — De secretaris van de economische commissie voor Europa (ECE) Gunner Myrdal en de economische secretaris van het Engelse ministerie van financiën Naudling hebben een bespreking gevoerd betreffende de wereldprijzen van olie.

Uit gezaghebbende bron is vernomen dat zij het jongstea rapport van de ECE over de olieprijzen hebben doorgenomen.

De Kolencommssie van de ECE, die zich eveneens met het olievraagstuk bezig houdt, zal op 9 en 10 Maart het rapport te Genève bespreken. Daarna zal van 15 tot en met 30 Maart een plenaire zitting worden gehouden van de ECE.

Twee en een half jaar bewusteloos

Paintsville. — In Paintsville in de Amerikaanse staat Kentucky is dezer dagen een zekere Jack Bowen overleden na meer dan twee-en-een-half jaar bewusteloos te zijn geweest. Op 2 Juli 1952 had hij bij een auto-ongeluk een hersenschudding en andere verwondingen opgelopen. Sedertdien was hij niet meer tot bewustzijn gekomen.

Kolossaal atoomkrachtstation in Sovjet Unie

Stockholm. — De Sovjet Unie heeft een atoomkrachtstation met een capaciteit van meer dan 50.000 kilowatt — aldus is medegedeeld door een vooraanstaand functionaris van het Sovjet Russische ministerie voor krachtstations te Stockholm. De man zeide dat het een experimenteel station is. Nekrasof bezoekt Zweden gedurende tien dagen als leider van een groep Russische studenten, die de Zweedse electriciteitscentrales zullen bestuderen.

De meeste electriciteit in de Sovjet Unie komt van stoom krachtstations, die voornamelijk met turf en bruinkool worden gestookt.

In November deelde de Sovjet Unie in de Verenigde Naties mee dat zij een atoomkracht station met een capaciteit van 5000 kilowatt bezat, maar plannen maakte voor andere met een capaciteit tussen de 50 en 100.000 kilowatt.

Hoge waterstand van Ohio

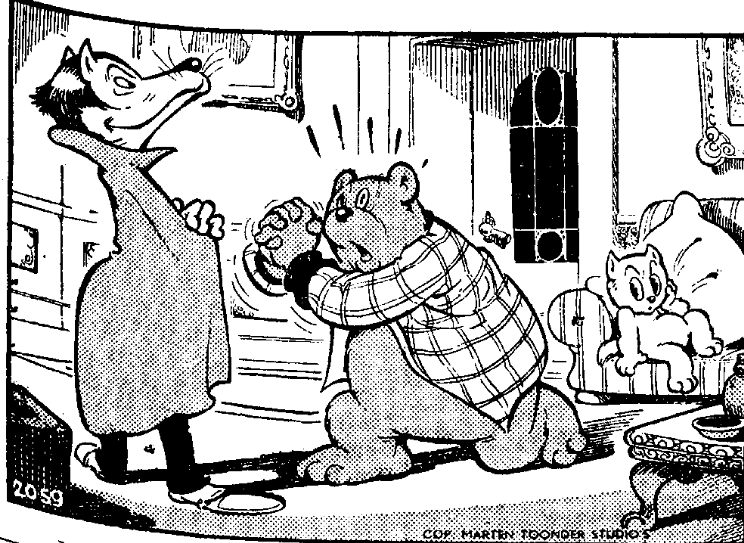
Washington. — Ten gevolge van de hoge waterstand van de Ohio hebben honderden gezinnen in vier Amerikaanse staten hun huizen moeten verlaten — aldus een bekendmaking van het Amerikaanse Rode Kruis.

Tot dusverre hebben 1600 woningen schade opgelopen.

Ontploffing in bakkerij te Chicago

Chicago. — Door een hevige ontploffing in een bakkerij in een voorstad van Chicago zijn vijf mensen om het leven gekomen en verscheidenen verwond. Volgens de politie is lichtgas in de over tot ontploffing gekomen. Alle slachtoffers waren personeelsleden van de bakkerij.

TOM POES en de Pruikenmaker

2059. — Na de eerste schrik tastte heer Ollie zich verwilderd naar het hoofd. „Mijn pruik!" riep hij klagelijk. „Waar is mijn pruik? Ik wil zingen!"

„Pardon!" onderbrak de heer Harewar koeltjes. „Dit was uw pruik niet! Deze haarwerken zijn mijn eigendom!"

„Ach wat!" jammerde heer Bommel. „Ik wil hem kopen! U hebt zelf gehoord, dat ik een groot zanger ben als ik dat ding op heb. Ik ben er nu trouwens aan gewend! Mijn hoofd wordt helemaal koud nu u hem hebt afgenomen, Niet alleen van buiten, maar ook van binnen, als u begrijpt, wat ik bedoel. Het is uw schuld als ik een vreselijke koude op de hersens vat!"

„Hm!" mompelde de ander. Er verscheen een groen lichtje in zijn pupillen en een listig lachje trok om zijn mondhoeken. „Wel......" prevelde hij, „geld speelt geen rol! Inderdaad! Er is dan ook geen haar op mijn hoofd dat aan geld denkt! Nee! Misschien zou ik die mooie zangpruik aan u kunnen afstaan — maar dan voor een andere prijs. Een hoge prijs, waarde heer"

„Welke prijs?" vroeg heer Bommel gejaagd.

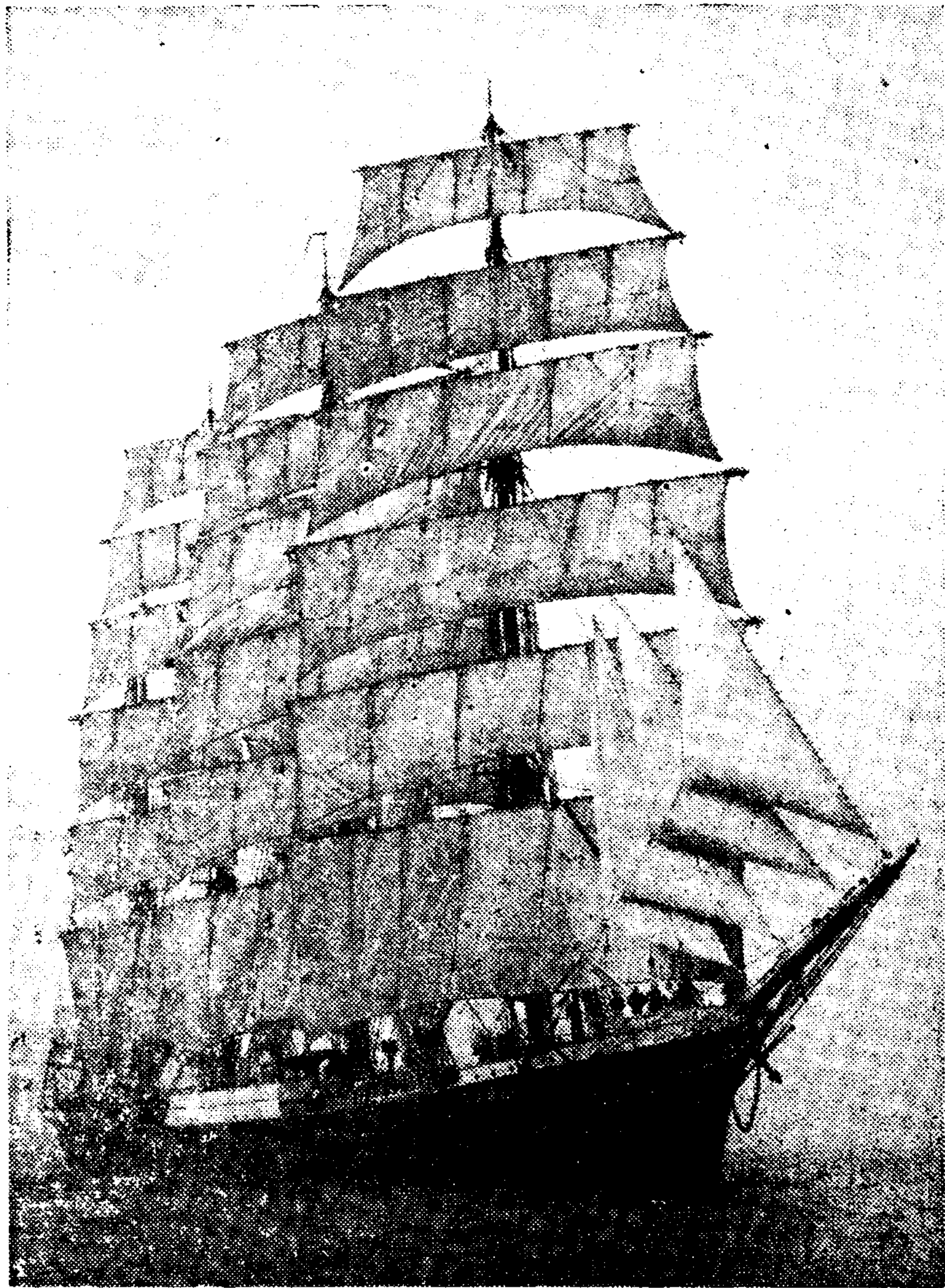
„Die prijs bestaat uit enkele haren uit het hoofd van een bekend kunstenaar uit deze stad!" legde de heer Harewar uit. „Ik bedoel een zekere schilder Terpen Tijn.

Wanneer ik enige haren van hem zou hebben, zou ik die in een nieuwe pruik kunnen verwerken. En dat zou aardig zijn!"

Heer Bommel schudde terneergeslagen het hoofd. „Maar dat kan toch niet?" klaagde hij. „Hoe kom ik aan de haren van Terpen Tijn?"

Passagiersvervoer K.N.S.M. ondervindt invloed van Italiaanse concurrentie

DE „PAMIR" („laatste der windjammers") VAART WEER

De viermastbark „Pamir" onder volle zeilen.

Een schip, dat van de sloper terugkeerde

Meeste grote zeilschepen thans opleidingsvaartuig

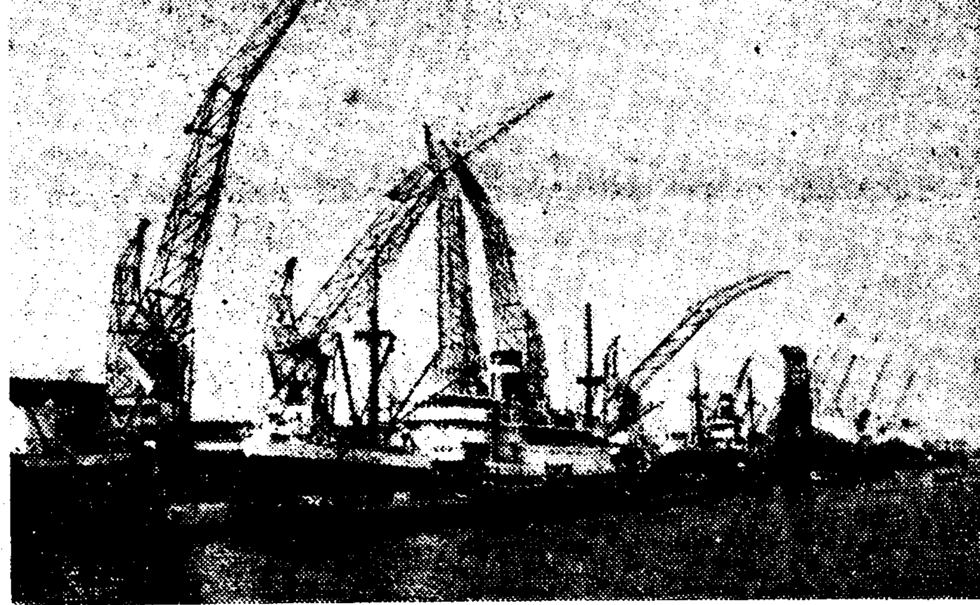
Het grote, vierkant-getuigde zeilschip is nagenoeg van de zeeën verdwenen, maar enkele vertegenwoordigers van het sinds lang afgesloten tijdperk der grote zeilvaart blijken een uitzonderlijk taai leven te bezitten. Het taaist van alle is wel de „Pamir", een machtige viermastbark met een ijzeren romp van meer dan 3000 bruto register ton inhoud, en genoeg zeil om een hele legerafdeling van tenten te voorzien. Verscheidene malen leek het, of het einde van deze snelle en beroemde zeiler gekomen was, maar als eens de „Vliegende Hollander" dook de „Pamir" na verloop van tijd steeds weer op.

Anders dan de „Cutty Sark", het beroemde Engelse klipperschip, dat thans in Londen als een blijvend monument voor de zeilvaart wordt ingericht, heeft de „Pamir" de beroemde [illegible] uit de tweede helft der vorige eeuw nooit meegemaakt. Het schip werd in 1905 bij Blohm en Voss in Hamburg gebouwd. De grote tijd der zeilschepen was toen reeds voorbij, maar in Duitsland gold de bepaling, dat aanstaande stuurlieden hun verplichte „zeedagen" op een zeilschip moesten maken, en daarom bouwden enkele rederijen regelmatig zeilschepen, die geschikt waren voor het vervoer van weinig aan tijd gebonden „bulk"-ladingen (graan, kunstmest, steenkool) en die tevens een groot aantal stuurmansleerlingen konden meenemen.

De „Pamir" zeilde gelukkig en al spoedig gold het als een eer op dit mooie, snelle schip zijn leerlingtijd doorgebracht te hebben. Na de oorlog werd het echter moeilijk voor de „Pamir" en de overige zeilschepen van de Duitse „Flying P-class" (de „Passat", de „Peking", de „Padua", de „Pommern", de „Parma") voldoende vracht te vinden. In de crisisjaren lag de „Pamir" onttakeld in de haven van Hamburg en ongetwijfeld zou het schip naar de sloper zijn gegaan, als de grote redder van zeilschepen, de Finse reder Ericsson, het schip niet in zijn vloot had opgenomen. Tot 1950 voer het onder Finse vlag en maakte het bijna elk jaar tenminste één grote reis. Toen werd de vloot van Ericsson ontbonden. Pogingen van een aantal particulieren om de „Pamir" aan te kopen en als schoolschip onder Nederlandse vlag te brengen, liepen op niets uit. Tenslotte werd het schip, tezamen met de „Passat", voor sloop verkocht.

De reis naar de sloopwerf werd een ware triomftocht. Journalisten voeren mee en beschreven in gloedvolle bewoordingen „de laatste reis van het laatste zeilschip." Maar de „Pamir" ontliep weer de dans. Een Duitse reder, Heinz Schliewen, kocht zowel de „Pamir" als de „Passat" aan om ze als vracht- en schoolschepen in de vaart te brengen.

De eerste reis van de „Pamir" onder de nieuwe reder was weinig fortuinlijk. Op de heenreis van Hamburg naar Zuid-Amerika werd het schip in het Kanaal door een hevige storm overvallen en het scheelde maar een haar, of de „Pamir" was dezelfde weg gegaan als die andere trotse viermastbark uit de Ericsson-vloot, de „Herzogin Cecilie", die, na vijf maal de graanrace Australië-Engeland te hebben gewonnen, in April 1936 op de Engelse Kanaalkust bij Salcombe strandde en verging. Op de terugreis deed de „Pamir" Rotterdam aan, waar het schip een nieuw avontuur wachtte. Het werd, in verband met vorderingen op de reder Heinz Schliewen...aan de ketting gelegd. Na verscheidene maanden kon het de reis naar Hamburg vervolgen, waar het, in afwachting van het faillissement van de reder, opnieuw aan de ketting ging. In April 1954 werd de „Pamir" in het openbaar verkocht. Het schip werd eigendom van de Staatsbank van Sleeswijk-Holstein, die na enig beraad besloot nog eens een poging te wagen het trotse vaartuig als vracht- en schoolschip in de vaart te brengen. Onlangs is de „Pamir", na een grondige revisie, met twintig stuurmansleerlingen aan boord en in het ruim een ballastlading zand en grint naar de La Plata-rivier vertrokken. Valt het resultaat van de reis gunstig uit, dan zullen zowel de „Pamir" als de „Passat" door een combinatie van Duitse rederijen overgenomen en als schoolschepen in de vaart gebracht worden.

Het emplacement van de K.N.S.M. in Amsterdam.

Waar bleven de „windjammers"?

Waar bleven de vele andere „windjammers", de trotse vierkant getuigde zeil-vrachtschepen, die eens met de „Pamir" en de „Passat" om Kaap Hoorn zeilden en op de Zuidelijke Atlantische Oceaan, met de passaat mee, nog wel eens een langzaam varend stoomschip de loef af staken? Vele gingen naar de sloper, enkele vergingen, sommige werden zeilend schoolschip, andere liggen onttakeld in een afgelegen hoekje van een of andere haven en doen daar dienst als graanpakhuis, jeugdherberg of drijvend hotel en weer andere verdwenen eenvoudig uit het gezichtsveld, zonder dat iemand, behoudens enkele ingewijden, weet, wat er van ze geworden is.

Van de „Padua", een jonger, in 1926 in Duitsland gebouwd zusje van de „Pamir" en ook een viermast-bark, is bekend, dat de Duitsers haar in 1946 aan de Russen moesten uitleveren. Sindsdien vaart het schip — voor zover bekend — onder Russische vlag, waarschijnlijk als schoolschip. De „Peking", een (driemast-)bark uit de „stal" van de „Pamir" is sinds 1932 het niet meer varende Engelse schoolschip „Arethusa." Het betrekkelijk kleine driemast-volschip (volschepen hebben de achterste of bezaansmast met ra's getuigd, in tegenstelling tot de barken, die aan deze mast een langscheepszeil met gaffel en giek voeren) „Joseph Conrad" deed tot voor kort dienst als schoolschip. De Chileense bark „Lautara" (vroeger de Duitse „Priwall") is in Februari 1945 voor de Peruaanse kust verbrand, terwijl de viermastbark „Moskulu", één der grootste vrachtzeilschepen, die ooit de zee hebben bevaren, na in 1952 aangekocht te zijn door Heinz Schliewen in 1954 is gesloopt. Ook de in 1898 gebouwde bark „Winterhude", een oude bekende van vele zeevarenden, is in 1949, na enige jaren opgelegd te zijn geweest, gesloopt.

Van vrachtschip tot jeugdherberg

Een zeer merkwaardige levensavond heeft de oorspronkelijk Amerikaanse bark „Seute Deern." Dit ruim duizend ton metende schip, dat in 1919 op een Amerikaanse werf van duurzaam pitchpine-hout werd gebouwd, voer eerst als vrachtschip, toen als Amerikaans en daarna als Duits opleidingsschip. Tenslotte werd het opgelegd in de haven van Hamburg en daar ingericht als hotelvaartuig. Daar het zijn takelage en zijn uiterlijk van zeewaardig zeilschip geheel had behouden, was het vooral bij wat romantisch aangelegde gasten zeer in trek. Vorig jaar werd het aangekocht door een Amerikaan van Nederlandse afkomst, de heer Albert J. Koerts te Flint in Michigan, die het als jeugdherberg aan de gemeente Delfzijl schonk. Met zijn hoge masten, ra's en boegspriet vormt het een pittoreske aanwinst voor de Noordelijkste haven van Nederland, die overigens reeds over een ander vaartuig uit de grote tijd van de zeilvaart, de „Abel Tasman", behorend bij de gelijknamige kweekschool voor de zeevaart, beschikt.

Is zeilvaart-scholing nodig?

De meeste vierkant getuigde zeilvaartuigen, die men tegenwoordig nog tegenkomt, dienen uitsluitend ter opleiding van stuurmansleerlingen of aanstaande marine-officieren. Het zijn meestal fraaie schepen, prachtig van lijn, glanzend van de verf en vrijwel zonder uitzondering van een sterke hulpmotor of van hulpstoomvermogen voorzien. Het is een lust ze een haven te zien binnenvaren, maar zij missen het harde en levensechte van de oude windjammers uit de tijd van de zeil-vrachtvaart, die, omdat zij alleen zeilvermogen bezaten, bij windstilte wel eens weken aaneen op zee lagen te drijven en die een storm op kleinzeil moesten „afrijden", met alle daaraan verbonden gevaren.

Verscheidene landen bezitten thans grote zeilende schoolschepen. Men denke slechts aan de „Eagle" van de U.S. Coast Guard, die vroeger als „Horst Wessel" dienst deed als opleidingsschip voor Duitse matrozen en adelborsten, aan de Braziliaanse viermastschoener „Almirante Saldanha", een marine-opleiding[illegible] en aan het prachtige Italiaanse driemastvolschip „Amerigo Vespucci" met zijn 3510 ton waterverplaatsing, zijn 22.600 vierkante meter zeil-oppervlak en zijn zwart-witte romp, die aan een achttiende-eeuws fregat doet denken. De Polen hebben het driemastvolschip „Dar Pomarza", de Denen het fraaie driemastvolschip „Danmark", de Portugezen de driemastbark „Sagres", de Noren het driemastvolschip „Sörlandet" en de bark „Statsraad Lehmkuhl", en zo kan men doorgaan.

Heeft het voor de zeeman werkelijk voordelen zijn leerlingdagen op een zeilschip doorgemaakt te hebben? Sommigen menen van wel, anderen, vooral in Nederland en Engeland, zijn de opvatting toegedaan, dat de aanstaande stuurman en kapitein de praktische kennis, die hij nodig heeft, ook — en beter — op motor- en stoomschepen op kan doen, waar hij zich tevens de tegenwoordig zo nodige technische kennis, op tankers bijvoorbeeld omtrent de samenstelling van diverse olieën, eigen kan maken. Wel acht men het juist, dat de aanstaande zeeman leert manoeuvreren met sloepen en vlotten — zulks met het oog op de mogelijkheid, dat hij later schipbreuk lijdt — maar deze kennis kan hem reeds tijdens de jaren, die hij op de zeevaartschool door brengt, bijgebracht worden.

Nieuws uit de Scheepvaartwereld

Aan de sloper ontkomen

Een vorige maal schreven wij over het m.s. „Kedoe" van de Kon. Rotterdamse Lloyd, Nederlands eerste zeewaardige motorschip, dat na een lange en eervolle staat van dienst aan een scheepssloper in Hendrik-Ido-Ambacht — het Nederlandse schepenkerkhof — was verkocht. Na de terugkeer van het schip van zijn laatste reis nam de bemanning hartelijk afscheid van deze oud-gediende der Lloyd-vloot, alle zaken, waar de Rotterdamse rederij prijs op stelde ze te behouden, werden van boord gehaald en op een sombere dag vertrok het grijze, schoorsteenloze schip, getrokken door havensleepboten, voor de droeve tocht naar de sloopwerf.

Op de Lloydkade wuifden enkele personeelsleden het zo vertrouwde silhouet van de „Kedoe" na, bij de brug over de Koningshaven, die het schip moest passeren, hadden enkele oud-opvarenden zich opgesteld voor een laatste afscheid en toen verdween het hoog op het water liggende vaartuig in de nevels, die in de wintermaanden de aanblik der Hollandse binnenwateren altijd wat triest maken. Maar het verdween niet voor goed!

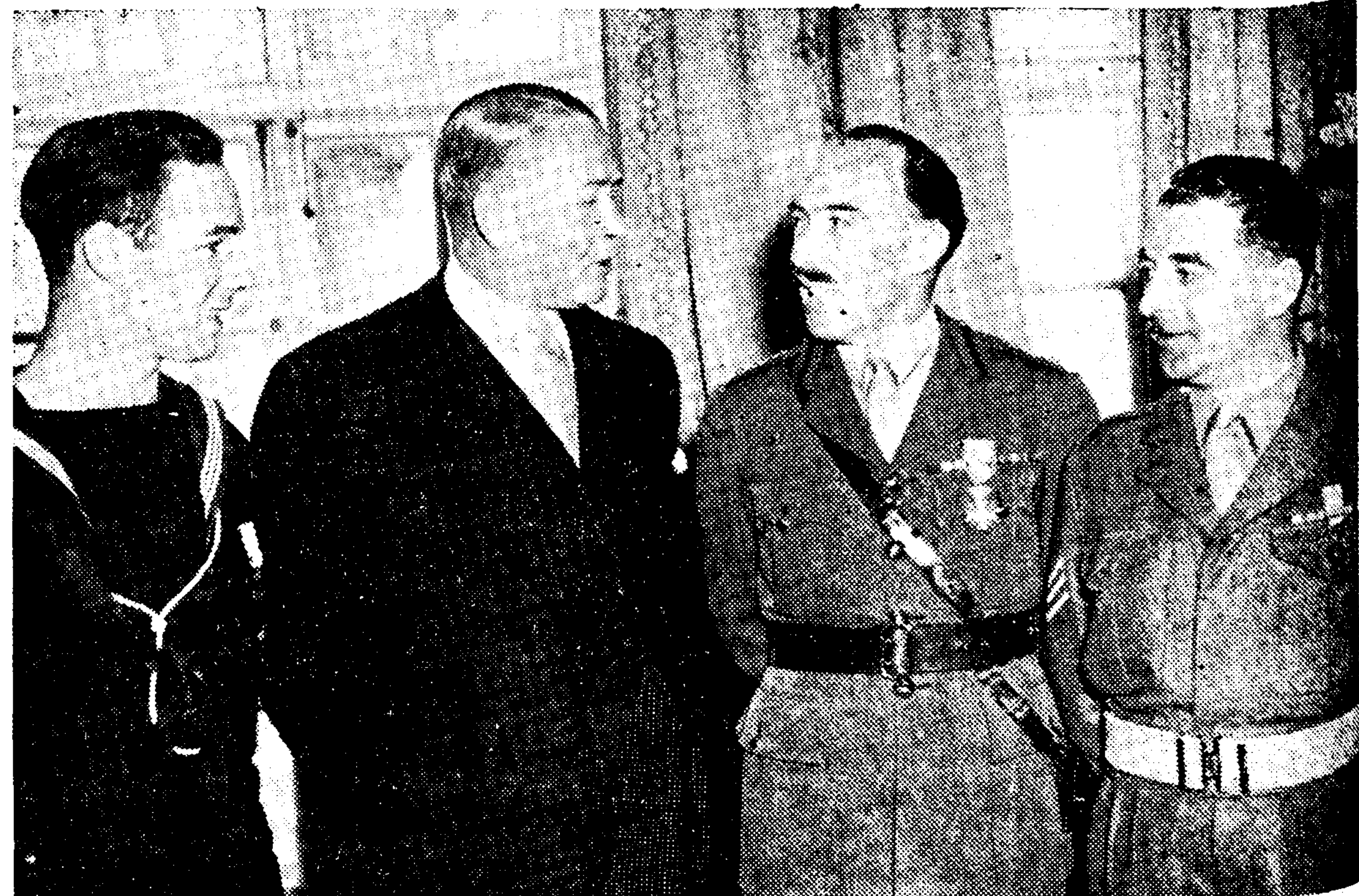
Terwijl het te Hendrik-Ido-Ambacht lag en de slopers, om het zo uit te drukken, hun mouwen reeds opgestroopt hadden om met dit nieuwe karwei te beginnen, kwam het bericht, dat de „Kedoe" gratie was verleend van het reeds als onherroepelijk beschouwde doodsvonnis. Een te Panama gevestigde scheepvaart-onderneming had het schip aangekocht voor de wilde vaart! In plaats van gesloopt wordt het thans aan de kade van de sloopwerf te Hendrik-Ido-Ambacht uitgerust voor zijn nieuwe bestemming.

Als de lezer dit bericht onder ogen krijgt is de „Kedoe" — één der oudste motorschepen ter wereld, al werd het in 1921 gebouwd — de brug over de Koningshaven waarschijnlijk al weer in omgekeerde richting gepasseerd en op weg om zijn eerste vrachtje in dienst van zijn nieuwe rederij op te gaan halen.

De K.N.S.M. in 1954

Als eerste der grote Nederlandse scheepvaartmaatschappijen heeft de Kon. Ned. Stoomboot Mij., beter bekend als de K.N.S.M., haar jaarverslag over 1954 uitgebracht. Tevens werd het voorstel van het bestuur der maatschappij tot uitkering van een (onveranderd) dividend van 9 procent goedgekeurd. Enkele aandeelhouders vonden dit dividend, gezien de resul-

Vervolg elders in dit blad

Dezer dagen heeft Dr. Stikker, de Nederlandse Ambassadeur in Londen aan verscheidene Engelsen, die tijdens de watersnood in Nederland bijzonder hulpvaardig zijn geweest, onderscheidingen uitgedeeld. Dr Stikker in gesprek met drie van de gedecoreerden, v.l.n.r. Stoker Anthony Tucker die behulpzaam was bij de evacuatie van Zierikzee, Kolonel P. Wood, die werkte aan het herstel van de dijken in Zuid Holland en Zeeland, en Sergt. Curliffe die met een amphibie-vaartuig deelnam aan vele evacuaties van mensen en dieren.

Wonderkinderen met biljartkeu en palet

„Ik houd van tekenen en van voetballen", zegt de 11-jarige Thierry Vaubourgoin

Niet alle vaders zijn even verstandig

(Van een speciale medewerker)

Jongetjes van drie turven hoog horen nog niet thuis op de concertpodia. Op een leeftijd, waarop een kind nog met knikkers speelt en een trap geeft tegen ieder steentje, dat hem voor de voet komt, moet men het niet in een met kant gelubd pakje en met gefriseerde haartjes voor de schijnwerpers zetten, op gevaar af, dat blijvende schade wordt toegebracht aan zijn nog niet volgroeid karakter.

Heeft het wonderkind geen recht op een jeugd? Moet bij de ontdekking van zijn pril talent terstond de meest efficiënte exploitatie worden betrokken, als ware men bevreesd, dat zijn gave met het voortschrijden der jaren zou verdorren, in plaats van rijpen? Moeten wij niet van harte instemmen met de criticus uit het Franse weekblad „Arts", die over het schilderende wonderkind Thierry Vaubourgoin onlangs schreef: „Het merendeel van zijn doeken is prachtig. Maar waarom laten wij het kind niet met rust, zodat zijn talenten zich kunnen ontwikkelen en waarom moeten wij hem kwellen met tentoonstellingen?"

Schildergenie

Thierry is een Frans jongetje van elf jaar, dat de critici in vervoering bracht, toen kort geleden in de Galerie Alex Gazelles te Parijs zijn schilderijen werden tentoongesteld. Een in bont geklede bezoekster kon niet geloven, dat een kind al deze schilderijen had vervaardigd, zonder de hulp van een volwassene. Zij liet een palet halen, borstels en verf en voor de ogen van de verbaasde toeschouwers schilderde het kind binnen twee uur een verrukkelijk stilleven.

Het zat er al van jongsaf aan in bij Thierry. Deze zoon van een dirigent en een muzikale moeder was lange tijd te zwak om naar school te kunnen gaan. Meestal zat hij thuis met kleurpotloodjes tekeningen te maken. Toen hij zeven jaar oud was, kreeg hij met Kerstmis zijn eerste doos met olieverf. Zijn moeder kon hem geen groter plezier doen, dan hem mee te nemen naar het Louvre en het Musseum van moderne kunst in de Franse hoofdstad. „Wanneer ik hem niet meesleur, kan hij urenlang voor een bloemenwinkel staan dromen," zegt zijn moeder.

„Maar ik houd ook van voetballen", werpt de jongen er plotseling tussen in, wanneer zijn ouders aan de journalisten de nog korte levensloop van hun zoon vertellen.

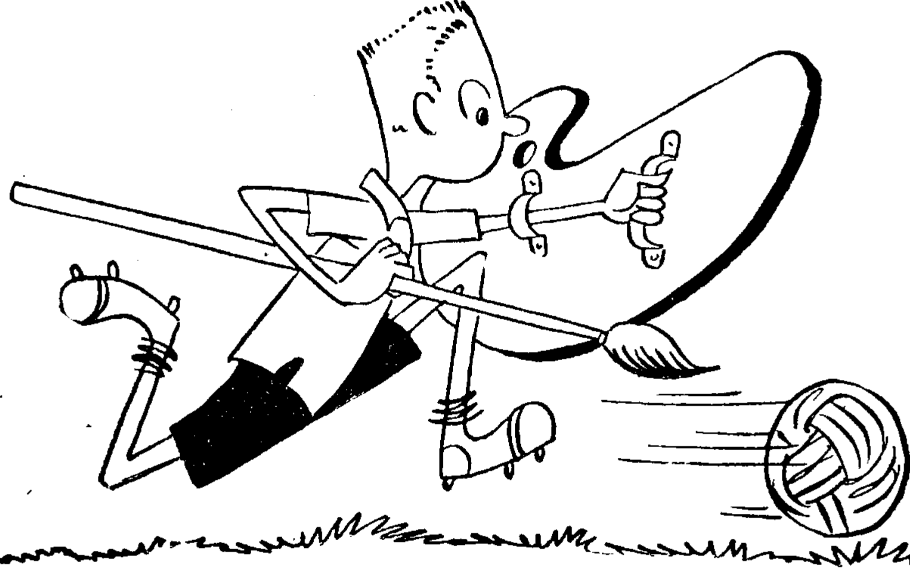
En met deze laatste opmerking levert Thierry wel het bewijs, dat hij veel verstandiger is dan zijn ouders. Hij wil voor een gewoon echt jongetje worden aangezien. Hij wil geen wonderkind zijn. „Ik houd van tekenen en van voetballen. Ik teken zoals ik de dingen zie en daarover valt niets bijzonders te vertellen."

Als verscheurende dieren hebben de pers, radio en televisie in Frankrijk zich op Thierry geworpen. Tweeënvijftig doeken verwisselden van eigenaar voor prijzen van vele honderden guldens per stuk en Thierry bleef als verweesd achter, nu hem al zijn mooie schilderijen waren afgenomen.

Biljarten is zijn l...

Het wonder-talent van Hennie B... uit Amsterdam-Noord ligt op een ... ander vlak, op de met groen laken ... spannen tafel met opstaande rand... Toen Hennie's vader verleden ... in café Toko trok, dat ligt waar ... Amsterdamse IJponten „in de ... varen", zoals de schippers het ... gen, stond ergens achter in de ge... kamer een groot biljart. Met bedac... zame stappen liep Hennie enkele ... len rondom de grote tafel, trok ... keu uit het rek, anderhalve keer ... lang als hijzelf, en krijtte hem ... het routine-gebaar van een grootm... ter. Toen maakte hij van de losse b... feilloos de acquit-stoot. Na een ... weken was de zevenjarige zo ver, ... hij een gemiddelde behaalde van ... hetgeen de meeste klanten van ... vader niet kunnen zeggen.

Als een stoot niet terstond ... blijft hij er een kwartiertje op ... een beetje trekken, een beetje ... seren, een beetje piqueren. Hij ... inmiddels een gedegen „doorstoot" ... schaamt zich enigszins, wanneer ... op het biljart moet kruipen voor ... bal, die te ver ligt.

.......wanneer hij op het biljart moet kruipen.

Kort geleden keek zijn vader ... kasregister na en vroeg aan de ... wie dat borreltje en die sigaar ... weggeven. „Hennie" luidde het ... woord. „Hij had verloren van ... rit." Gerrit is tweeëndertig en het ... de eerste maal, dat hij van Hennie ... partijtje won.

Geen demonstrati...

Iedere bezoeker van café Toko ... Hennie, zoals hij met zijn lange ... broek, de beentjes over elkaar, ... de zware keu tuurt. „Maar alstubl... geen wonderkind," zegt vader B... „Wanneer de grote mensen willen ... jarten, mag hij een stootje wegge... maar dan moet hij verdwijnen." ... zijn genoeg uren dat Hennie in C... Toko alleen rond het biljart kan lo... en zich zonder de vaak opdringer... belangstelling van bezoekers kan oe... nen voor tournooien...later als Hen... volwassen is.

Zo dacht de moeder van Rens... Quax in Haarlem er ook over, ... haar tweejarige spruit belangstelling ... voor het biljart in de gelagkamer ... zijn vader begon te krijgen. „D... kind hoort op de kinderkamer thuis" ... zei zij tegen haar man. Maar deze ... „business" in Renske's virtuositeit ... liet het kind rustig met de te gro... keu manoeuvreren, zodat de klanten ... met open monden rond het biljart b... ven staan, totdat Renske zelf geeuw... en zijn bedje opzoekt.

Hopelijk behoedt zijn moeder h... voor een te vroege carrière als bi... jarter en beheerst ook zijn vader ... eerzucht tot Renske volwassen ... Want talenten moeten in stilte rijp... en met overleg worden beheerd, ... dat het karakter onder het gewic... van de geforceerde vrucht niet sch... zal groeien.

Waarneme...

Hij is véél verstandiger dan zijn ouders.

Lufthansa gaat starten

Bonn. — De geallieerde Hoge Commissie te Bonn heeft de nieuwe West Duitse Lufthansa medegedeeld dat zij op 1 April kan beginnen met het uitvoeren van passagiersvluchten in Duitsland.

Op 15 Mei zal de maatschappij kunnen beginnen met vluchten in West Europa en per 1 Juni zal de dienst op New York mogen worden geopend.

Tevens is vergunning verleend voor de invoer van vier Super-Constellation voor de dienst Hamburg—New York. Reeds zijn ingevoerd vier Convairs voor gebruik op de diensten Londen, Parijs en Madrid.

New York. — De gemiddelde Amerikaanse olieproductie in de week per 25 Februari was 6,675.000 vaten per dag; tegen het vorige jaar in dezelfde periode 6.199.000.

Nieuws in het kort

Taipeh. — Amerikaanse vliegtuigen namen in de bergen van Zuid Formosa het wrak waar van een C.-54 Sky master van de Amerikaanse luchtmacht die op een vlucht van Okinawa naar Hongkong vermist werd. Het toestel vloog nabij Trinan tegen een berg. Er is weinig hoop dat de veertien inzittenden het ongeluk overleefden.

Cairo. — Koning Hoessein van Jordanië heeft zich verloofd met de 21 jarige Prinses Dina Abdel Hamid, die in Cairo woont. Reuters correspondent weet te berichten, dat hij zijn verloofde dagelijks opbelt. Prinses Dina geeft les in de Engelse taal aan de Universiteit van Cairo. Zij ontmoetten elkaar in Engeland in 1952 waar de toen 19 jaar oude koning studeerde aan Harrow en de Prinses te Cambridge.

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

57

Maar Anneke bemerkte dat de octopus niet zonder vijanden was. Een daarvan was de handige, uitgeslapen en geduldige Adollphe Sutro. Maar de meest gevaarlijke vijand van de Union Mill and Mining Company vormde een viertal Ieren. Twee daarvan waren James C. Flood en William S. O'Brien, die vroeger eigenaars geweest waren van een café in de zakendijk waar ze achter het buffet geluisterd haadden naar de gesprekken van hun klanten, en de verkregen inlichtingen in klinkende munt hadden omgezet. Het tweetal groeide uit tot een viertal, toen Flood en O'Brien zich verbonden met twee jonge ingenieurs, James G. Flair en William Mackay.

Al tamelijk spoedig nadat ze het plan met de Virgen Queen in studie had genomen, dacht Anneke aan deze mannen als mogelijke bondgenoten, en op onopvallende wijze informeerde zij zoveel mogelijk naar hun karakter, hun smaak en hun eigenaardigheden, en zo doende kwam zij tot de slotsom, dat, als het wenselijk mocht blijken toenadering tot het viertal te zoeken, Flood degene was die waarschijnlijk het eerst aan een knappe jonge vrouw het oor zou lenen.

Flood was een tamelijk zwaar gebouwde man, met diepliggende ogen, haar dat de slapen vrijliet, gilad geschoren wangen, en een altijd goed verzorgde snor en baard. Hij was niet onknap, en in elk geval was hij van het viertal degene die haar het meest toegankelijk bleek. Ze prentte zich zijn naam goed in het geheugen.

Zij had een gunstig moment uitgezocht om haar plan op poten te zetten. De Consolidated Virginia had een enorme nieuwe ader aangesproken, waarvan de waarde op honderd millioen dollar geschat werd. Bovendien was ieder half bezeten door de wildste verhalen over de diamantmijnen, zodat geen mens aandacht schonk aan een zo onbenullig iets als een onder water staande, niet meer renderende mijn.

Zo kwam het dat Morton Pease practisch geen aandacht trok, toen hij een voor een de aandeelhouders van de Virgin Queen opzocht op hun te vragen of zij bereid waren hun aandelen onderhands over te doen. De mensen hadden contant geld nodig om mee te speculeren in edelstenen, en Pease kon zulk contant geld verschaffen. Hij ontpopte zich als een handig koopman en wist zo onopvallend mogelijk te blijven.

De aandelencertificaten werden geendosserd aan H. Wattles, maar niet geregistreerd in de aandelenadministratie van de Virgin Queen. Dat bewaarde Anneke voor het juiste moment.

Voor de jongelui in San Francisco was iedere gelegenheid een welkom excuus om een fuifje op touw te zetten. Er was bericht gekomen van Amanda Stiffler dat zij op de terugreis was, en de dansclub belegde een feest in de balzaal van Lick House op de dag van haar aankomst.

Tijdens de thee zat Amandia naast Anneke Villard. Rolf Hood was slechts vluchtig ter sprake gebracht maar nu vertelde Amanda van zijn familie die, ondanks de droevige van de gelegenheid, zich zeer gastvrij had betoond.

„Stel je voor, zeg!" riep zij uit. „Mijnheer Hood heeft vader en mij meegenomen naar zijn zaak en je kunt je eenvoudig niet indenken wat een hoeveelheid diamanten en robijnen en smaragden we daar zagen. Maar weet je wat nu het gekke is? Herinner je je nog dat Rolf vertelde van die excentrieke Amerikaan die voor duizenden dollars uitschot had gekocht?"

„Jazeker herinner ik me dat," zei Anneke.

„Hij kwm weer terug!" zei Amanda. „We hadden hem haast zelf gezien, want hij was er net een dag vóór ons. Weer om uitschot te kopen! De firma van mijnheer Hood kon niet zoveel leveren als hij hebben wilde, en ze zeiden dat hij voor de rest in Amsterdam moest zijn. Maar ze hebben hem toch voor meer dan tienduizend dollar verkocht. Ze begrepen niet dat iemand zoveel gebruiken kon. Volgens mijnheer Hood kon niemand iets met zo'n grote hoeveelheid aanvangen."

„Was het dezelfde man?"

„Precies dezelfde."

Later op de avond toen Anneke met John Brownlee danste vroeg ze: „Heb je ons niet verteld, John, dat Arnold en Slack na die vergadering in New York naar de westkust teruggingen? Met een paar honderdduizend dollar op zak?"

„Dat hebben ze mij verteld. In elk geval scheen het hun bedoeling te zijn."

„Zijn ze ook in San Francisco gezien?"

„Nee, ze zijn in geen geval in de stad geweest. Misschien zijn ze teruggekeerd naar de diamantmijn."

„Zo," zei Anneke nadenken, „zou je dat denken, ja?"

Maar voor zichzelf was zij er van overtuigd dat ze de oceaan waren overgestoken naar Engeland, en daarna het Kanaal over naar Amsterdam. Volgens haar hadden zij een deel van het hun uitbetaalde bedrag besteed om een nieuwe voorraad ruwe stenen te kopen. En daarmee konden ze slechts één bedoeling gehad hebben — nieuw materiaal te vergaren voor hun plek in ... woestijn, die tijdens hun vorig be... en dat van de expeditie uit San Fr... cisco leeggeplukt was. Thans wa... een meer wetenschappelijk opgezet o... derzoek door Henry Janin op hande... En mijnheer Janin mocht zijn hand... natuurlijk niet op een legè plek sla...

HOOFDSTUK 24

Toen Morton Pease haar kwam op... ken, was hij tegelijk opgetogen en be... verig. „Vanochtend," zei hij, „heb ... van Jesse Brown zijn aandelenpak... van 500 stuks Virgin Queen gekocht ... Daarmee hebt u nu zesduizend van d... tienduizend aandelen, juffrouw Villa... Het heeft u heel wat geld gekost. U ... een vermogen op het spel."

„Tegen wat voor prijs?" wilde ... weten.

„Brown liet zijn aandelen gaan te... achttien dollar," zei Pease.

Ze ging naar haar schrijftafel en te... de haar aankopen op. „Ik heb er preci... honderdduizend dollar in gestoken," ... ze kalm.

„Blijf doorgaan met kopen zolang ... kunt".

„Maar u zult al uw geld verliezen a... we geen man kunnen vinden die de tu... nel wil financiëren."

„Dan moeten we zo'n man zien te vi... den."

(Wordt vervolgd)

Arubaanse zangers tesamen op open house party

Oranjestad. — Zondagavond werd er ten huize van de heer en mevr. H. Steenhuizen een z.g. "open house party" gehouden, die een bijzonder cachet droeg door de aanwezigheid van vooraanstaande Arubaanse musici, die verschillende stukken ten gehore brachten. Op echt Arubaanse wijze werden de gasten vriendelijk en gastvrij ontvangen en men was dan ook vol lof over deze avond, welke op bijzonder hoog peil stond. De heer Steenhuizen heeft zeer terecht ingezien, dat dergelijke contact-avonden het zelfvertrouwen van artisten verstevigt.

Toen wij de uitnodiging ontvingen om Zondagavond bij de familie Steenhuizen door te brengen, hadden wij niet anders gedacht dan dat er wat geconverseerd zou worden, zoals op dergelijke party's gebruikelijk is.

Het is echter een avond geworden, waarbij wij van de ene in de andere verrassing vielen. Het werd een avond van echt kunstgenot en wij hoorden Zuidamerikaanse muziek, welke zelfs de meest koele Westerling in extase zou brengen.

De gezellige sfeer mag er veel toe hebben bijgedragen, doch deze ging mede uit de musici. Er waren aanwezig, behalve de gastvrouw Rhoda Figerio, de pianist Padu Lampe, die helaas vroegtijdig weg moest, de impressario Luis de Palm met zijn beide protegé's gitaristen Edwin M. Croes en Simon Coronel en de zanger Tali Lopez. Onder de andere aanwezigen merkten wij o.a. op majoor en mevr. G. Veenhuys, van Curaçao majoor en mevr. van Heuven en de Amerikaanse Consul mr. J. MacFarland.

Padu Lampe was wegens familieomstandigheden lange tijd niet meer opgetreden, doch die avond was hij weer zoals alleen Padu kan spelen. Het was jammer, dat hij weer spoedig moet vertrekken, doch hij liet dankbare mensen achter. Hij speelde nog als begeleider van Tali Lopez en afwisselend met de guitaristen.

Bijzondere nadruk zouden wij willen leggen op de nummers Granada en vooral Tabu, gezongen door Lopez, begeleid door Croes en Coronel. Het laatste werd zo perfect uitgevoerd, dat de artisten het op dringend verzoek van de aanwezigen moesten herhalen. Verder werden er gespeeld tango's, Argentijnse walsen, zamba's en Chacareras.

Het duo Mevr. Rhoda Figerio en Tali Lopez zong de bolero „Quiereme mucho' op onnavolgbare wijze. Rhoda moest echer haar stem sparen vanwege ..statuut', of zoals wij reeds hoorden „Mexico". Het viel ons weer opnieuw op, welke een talent er in haar schuilt. Van Tali Lopez kan hetzelfde worden eezegd. Talent en grote toekomstmogelijkheden. Een Arubaanse zanger en zangeres in het buitenland kunnen Aruba grote bekendheid geven en de opleiding kost minder dan andere propaganda, welke niet altijd tot zijn recht komt.

Wij zien gaarne een volgende contactavond tegemoet.

Rio de Janeiro. — Te Conquista in de Braziliaanse staat Bahia is een passagiersvliegtuig bij de lading verongelukt. Vijf inzittenden werden gedood en dertien gewond. De oorzaak van het ongeluk is onbekend.

Brandje bij Imeldahof

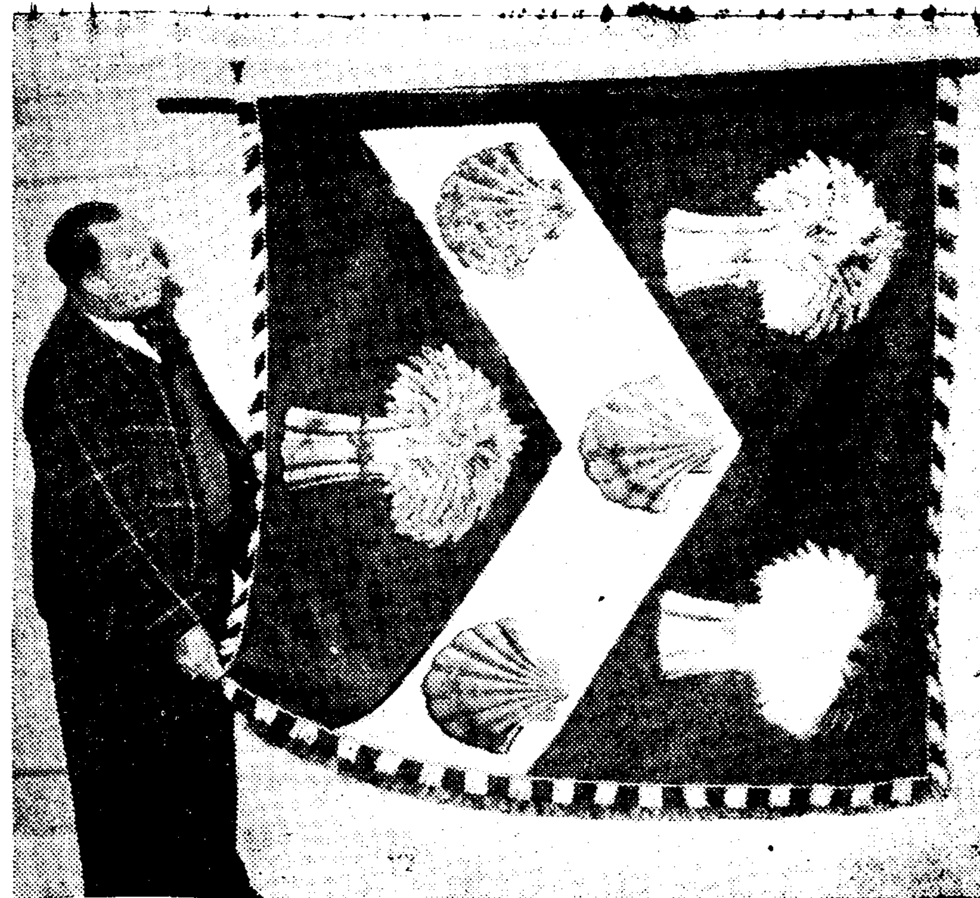
Oranjestad. — Gistermiddag omstreeks half twee was men bezig op het terrein van „Imeldahof" afval van hout, cactushout e.d. te verbranden. Dit werd uitgevoerd door personeel van de fa. Ortiz en Gonzales. Het vuur was echter zo fel, aangewakkerd door een stevige passaatwind, dat ook een nabij gelegen varkenshok vlam vatte.

De brandweer was spoedig ter plaatse en kon de brand met klein materiaal blussen. Men kon niet verhinderen, dat drie varkens verbrandden.

Referendum L.E.C.

Oranjestad. — Het referendum, dat op Lago gehouden werd op 2, 3 en 4 Maart, wees uit, dat van de 4262 stemgerechtigde werknemers er 3811 hun stem hadden uitgebracht, waarvan 3566 stemmen geldig waren. Van deze 3566 stemgerechtigden stemden 2869, of 80.46% voor het aftreden van de heren M. Croes en D. Flemming, zodat deze beide heren niet langer lid zijn van de L.E.C.

Volgens art. 4 sub 5 van de Statuten en het huishoudelijk reglement zal een nieuwe vekiezing worden gehouden om de opengevallen plaatsen te bezetten.

Bij de aanstaande installatie van Sir Anth. Eden tot de orde van Knight Companion van de St. George Kapel in Windsor, zal dit zijn wapen worden. Op de foto: de vervaardiger van het wapen Percy Collings bij het nieuwe wapen van Sir Anth. Eden.

Bovenstaande foto werd genomen tijdens „open house party" ten huize van de heer en mevr. H. Steenhuizen Zondagavond jl. Zittend van links naar rechts: mevr. E. Veenhuys, de impressario Luis de Palm, de guitaristen Edwin Croes en Simon Coronel, en majoor Van Heuven. Staande zijn de artisten Tali Lopez en Rhoda Figerio.

Eilandsraad vergadering

(Vervolg van pagina 1)

De Voorzitter gaf hierop antwoord op (Zaterdag) aan hem gestelde vragen i.v.m. de kosten verbonden aan deze centrale tabuleerdienst. De huur van de machines bedraagt $ 1.308.— per maand en de personeelskosten f. 66.200,— per jaar. Dit laatste bedrag hield geen salaris in van extra personeel, doch geeft meer een verhuizing weer van het ene departement naar het andere.

De heer Geerman wees er op, dat het B.C. maanden en maanden lang aan deze in te voeren dienst gewerkt heeft en dat het in de bedoeling lag, deze dienst met ingang van 1 Januari 1956 te doen functioneren. Hij vreesde echter, indien dit punt naar de afdelingen verwezen zou worden, dat er zulk een vertraging zou ontstaan, dat alle moeite tevergeefs zou zijn en de dienst op een later tijdstip eerst in werking kan worden gesteld.

De heer Figaroa kwam toen even fel om het hoekje en zei, dat als het B.C. maanden lang werk heeft gehad, een week van beraad bij de Raad het werk niet zou ophouden.

De heer Eman vroeg of de machtiging tot credietverlening van ƒ 5.000.— tevens in zou houden, dat de Raad met het voorstel tot invoering van de tabuleerdienst goed keurde, waarop de Voorzitter ontkennend antwoordde.

Ook de heer Petrona was van mening, dat waar het B.C. maanden lange voorstudie nodig heeft gehad als gevolg van de halsstarrige houding van het B.C. om niet de Commissie van Overleg, welke in 1951 in het leven werd geroepen, in te schakelen. Deze Commissie was naar zijn mening de aangewezen instantie de voorbereidende werkzaamheden te behandelen en was deze Commissie ingeschakeld geweest, dan had men nu niet voor verrassingen gestaan. Het is misschien volkomen ter goeder trouw en ook goed geweest, doch men kan geen goedkeuring verlangen, zonder dat de Raad zich hierover bedacht heeft en stelde voor dit punt naar de afdeling te verwijzen.

De Voorzitter was van mening, dat deze Commissie niet voor dergelijke werkzaamheden in het leven werd geroepen en vroeg nogmaals het gevraagde crediet te verlenen.

De heer Petrona wees er nogmaals op, dat hij eerst gaarne zou zien, dat de Lago gevraagd zou worden, of de mogelijkheid tot opleiding van ambtenaren op de tabuleermachines aldaar zou bestaan, daar de kosten dan aanmerkelijk minder zouden zijn.

De Voorzitter betoogde daarvoor nog geen gelegenheid te hebben gehad, doch beloofde dit zo spoedig mogelijk te zullen doen. De heer Eman vroeg of de invoering van deze centrale dienst afvloeiing van personeel ten gevolge zou hebben, doch op dit punt kon de Voorzitter hem gerustatellen, daar er wel verschuiving van personeel zou plaats vinden, doch geen ontslag.

De Raad verzette zich niet langer om de machtiging tot de credietverlening van ƒ 5.000.— te geven, toen de Voorzitter nogmaals de verzekering gaf, dat hij zich eerst op de Lago op de hoogte zou stellen.

Motie tegen gedeputeerde Geerman

De heer Figaroa herhaalde zijn motie betreffende het onderzoek inzake de heer Geerman. Het speet hem, dat een dergelijke fout gemaakt was door een partij, welke juist altijd de Eilandenregeling tot in details ten uitvoer heeft willen brengen. Hij wees er op, dat eerst des morgens de brief van de heer Geerman door het B.C. ontvangen was.

De heer Eman had geen bezwaren dit onderwerp tot een agendapunt te maken of het desverlangd naar de afdeling te verwijzen, doch het was voor hem niet duidelijk wanneer de eigenlijke aanvaarding van het lidmaatschap van de Staten begon. Het had bovendien geen zin, nu de betrokken gedeputeerde toch reeds zijn ontslag had ingediend.

Toen de heer Finck vroeg welke brief het eerste binnengekomen was, die van de heer Geerman of de motie van de UNA, bleek het dat de motie ongeveer een uur eerder ontvangen was. De heer Geerman betoogde daarop, dat hij het B.C. Donderdag j.l. reeds mondeling van zijn voornemen op de hoogte had gesteld, hetgeen de Voorzitter volmondig kon beamen.

De heer Petrona gaf als zijn mening te kennen, dat men het nodige respect moest tonen voor de functie van gedeputeerde en waar in het verleden men zich bij meerdere gelegenheden bespottelijk had gemaakt in de Raad, men nu de heer Geerman de Primeur moes gunnen zelf zijn ontslag aan te bieden, hetgeen hij inmiddels gedaan had. Hij deed een beroep op de UNA-fractie.

De heer Eman kon op het beroep van de heer Petrona niet ingaan, afgezien van het nodige respect, waarover de heer Petrona sprak, daar dit zou inhouden dat de heer Geerman iets misdaan zou hebben. Aangezien de heer Geerman reeds zijn ontslag had ingediend, had al het overige geen zin meer.

Het despuut ging eigenlijk om de motie Croes/Figaroa/Werleman tot agendapunt te maken of niet. Het voorstel in stemming gebracht werd verworpen met 10 tegen 4 stemmen.

Verrassing

Ten slotte kwam de heer Eman nog met een verrassing in de vorm van een motie, ondertekend door hem, en de heren Lacle, Kock en Geerman. In deze motie werd het B.C. verzocht een onderzoek in te stellen naar de kosten van levensonderhoud in vergelijking met het tijdstip van de laatste loonsverhoging. Het verzoek werd ingediend naar aanleiding van het feit, dat de Lago onlangs haar werknemers een loonsverhoging had toegekend. De heer Eman herinnerde er aan, dat de heer Milo Croes reeds over een eventuele loonsverhoging had gesproken tijdens de behandeling van de begroting 1955.

De Voorzitter kon echter zonder overleg met het B.C. reeds mededelen, dat hij sympathiek stond tegenover de ingediende motie, maar hij wees er op, dat de loonsverhoging op de Lago geen verband hield met de stijging van de kosten van levensonderhoud. Het zou echter best mogelijk zijn, dat de kosten van levensonderhoud gestegen zijn sinds 1951, doch de indexcijfers gaven aan, dat in de maanden November en December zelfs een kleine daling heeft plaats gehad.

De heer Milo Croes herinnerde de Raad er aan, dat in 1951 (het was toen zijn maidenspeech) en laatst bij de begroting van 1955, hij gevraagd had voor een loonsverhoging, niet slechts voor arbeiders, doch ook voor ambtenaren. Ook toen had de Voorzitter een onderzoek toegezegd.

De heer Petrona betwijfelde of het B.C. ernst was, want ook zonder verzoek of motie moest een onderzoek ingesteld worden. Hij zag daarom gaarne een verslag van het onderzoek tegemoet, om te zien in hoeverre men in de verhoging van de kosten van levens onderhoud tegemoet kan komen

De heer Geerman vroeg vanaf wanneer men moest onderzoeken en men besloot met de datum van 1 Januari 1953 genoegen te nemen.

Om vier minuten voor 9 werd de vergadering gesloten.

Bezetters Roemeense legatie over motieven van hun daad

Bern. — De anti-communistische Roemenen die de Roemeense legatie te Bern aanvielen en enkele dagen bezet hielden, zijn van Duitsland uit het land binnen gekomen en hadden het plan voor hun overval in November 1954 opgemaakt — zo is door het Zwitserse departement van Justitie bekend gemaakt. Zij hebben thans toegegeven dat het doel van hun aanval was officiële documenten in handen te krijgen. De namen die zij opgegeven hebben aan de politie zijn waarschijnlijk allen vals.

De leider van de groep is in December in Bern geweest om de Roemeense legatie te verkennen en foto's te maken. Toen zij Zwitserland binnen kwamen hadden zij hun wapens bij zich en zij hebben in Zwitserland zelf van niemand hulp gekregen

De vier mannen bevinden zich in de gevangenis van Thorberg, een voormalig klooster.

Agenda

DE VEER THEATER:

„Acuerdate de Vivir"

RIALTO:

„Acuerdate de Vivir"

CINELANDIA:

„Overland Pacific"

PRINCIPAL:

„John loves Mary"

AURORA:

„Calamaty Jane"

APOTHEKEN:

Oranjestad; Botica Oduber
San Nicolaas, Apotheek Centraal

POSTSLUITING naar:

Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur. Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd, 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Donderdag en Zaterdag 15.00 uur

Curacao

Recherche

Willemstad. — Door de Mobiele Brigade werd aan de recherche overgegeven een zekere R.A.C., die zich op rare wijze nabij de barakken op de plantage Land en Zeezicht ophield. Daar werden ook twee hangsloten aangetroffen, die kennelijk met een steen waren vernield. C. bekende inderdaad het feit van de vernieling der sloten te hebben gepleegd. Later bleek, dat hij niet geheel normaal was. De eigenaar van de plantage wenste ook geen aangifte van vernieling te doen.

De vrouw genaamd C.R. deed aangifte van vermissing van een papieren zak inhoudende ƒ 20.—, brillendoos, zakdoeken etc. M.S.M. deed aangifte van diefstal van zijn auto-batterij, die ni de nacht van Zaterdag op Maandag was weggenomen. Zijn auto was in de Fuikstraat geparkeerd en toen hij terugkwam bemerkte hij dat de batterij verdwenen was.

W.F.E. deed aangifte van diefstal van zijn gouden polshorloge ter waarde van ƒ 110.—, dat uit zijn woning was weggenomen.

Journaal v.d. Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 22 P.V.'s op, verleenden 17 maal assistenties en deelden 2 waarschuwingen uit.

Op een landweg lopende langs het Militaire Kamp op Suffisant, trof de patrouille een Engelse vrouw aan, die een bloedende hoofdwonde had. Ze was erg overspannen, maar deelde mede, dat zij door onbekenden even te voren op het hoofd was geslagen, waardoor zij kwam te vallen. Nadat de wonde behandeld was, werd zij in het hospitaal opgenomen.

Haven: Vrachtschepen 3 in, 5 uit; Tankschepen 15 in, 9 uit; Zeilschepen 1 in, 2 uit. Passagiers landend 2, vertrokken 3, doorgaand 15.

Hato: Vliegtuigen 10 in, 11 uit. Passagiers landend 90, vertrokken 97, doorgaand 64.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Zondag van hier vertrok, landde Maandagavond 22.42 uur locale tyd op Schiphol, het vliegtuig dat Zondag van Amstedam vertrok landde hedenochtend 04.03 uur loc. tijd op Hato.

Bezoek van Prof. van Dam aan Cuba was groot succes

Havana. — (Van een bijzondere ANP-correspondent Wij hebben hier op Cuba van 24 Februari tot 2 Maart jl., een kleine week lang dus, prof dr C. F. A. van Dam, de Directeur van het Spaans Instituut aan de Rijks Universiteit te Utrecht, met zijn vrouw in ons midden gehad. Ofschoon dit bezoek uit Nederland samenviel met de feesten gegeven ter ere van de „Toma de Posesión" van President Fulgencio Batista, heeft het voldoende de aandacht getrokken. Zoveel is zeker dat „Holanda",, La Universidad de Utrecht" en het „Instituto de Estudios Hispánicos" dagelijks in het nieuws waren. Te verwonderen is dat niet, want de Utrechtse hoogleraar heeft een activiteit ontplooid, die ons heeft doen afvragen, hoe hij dit nog enkele maanden zal kunnen volhouden, hetgeen blijkbaar in de bedoeling ligt.

Van Cubaanse zijde is deze Nederlandse culturele missie zeer gewaardeerd, te meer omdat het de eerste keer is in de geschiedenis van de Republiek, dat zulk een poging om te komen tot culturele samenwerking is ondernomen op initiatief van een land uit Europa, dat niet Spanje is.

Prof. Van Dam heeft gesproken voor de „Universidad del Aire", die onder leiding van dr Jorge Manach vooral in de provincie duizenden leerlingen telt; vervolgens hield hij een rede in een druk bezochte persconferentie gehouden in het Edificio de la Prensa. Er werden besprekingen gevoerd over uitwisseling van publicaties en andere mogelijkheden van nader contact tussen Cuba en Nederland met allerlei autoriteiten. Er werd een voordracht met lichtbeelden gegeven in de Universidad de la Habana over een Nederlands cultureel onderwerp. Het verblijf culmineerde in een gecombineerde zitting van de Academia Cubana de la Lengua en de Academia Naconal de Artes y Letras, waarin prof. Van Dam werd geïnstalleerd als corresponderend lid van de Academia de Artes y Letras door de President, dr Miguel Angel Carbonell. Daarna hield onze landgenoot een voordracht over „Indicativo y Subjuntivo", die met levendige belangstelling door het Cubaanse publiek werd gevolgd. Zijne Excellentie Jhr Mr W. E. van Panhuys, Harer Majesteits Gezant in Cuba, die het echtpaar Van Dam overal vergezelde, moest allerwegen van zijn vele Cubaanse vrienden — onze Gezant is een zeer populaire figuur in de society van Havana — loftuitingen aanhoren over het prachtige Spaans van de spreker.

Tijdens het korte verblijf alhier heeft prof. Van Dam nog kans gezien op uitnodiging van de jonge Universiteit van Santa Clara 91952) zich „even" naar naar Santa Clara te begeven: een vlucht van 300 km. Ook daar hield de hoogleraar een voordracht in het Spaans over Nederlandse cultuur.

Dank zij de uitstekende wijze, waarop een en ander was voorbereid door de Nederlandse Legatie alhier, is het bezoek een groot succes geworden. De basis is gelegd voor culturele samenwerking op allerlei terrein. Een stroom van Cubaanse publicaties is reeds op weg naar het Spaans Instituut te Utrecht.

Wij ontvingen uit Paramaribo het droevige bericht dat onze geliefde vader

ALEXANDER JACQUES SIMOONS

gisteren in de ouderdom van 76 jaar in den Here ontslapen is.

Curaçao,	**Aruba,**
THEO SIMOONS	**LIZE ABENDANON-SIMOONS**
JAN SIMOONS	**WIESJE STOLZ-SIMOONS**

Vlootschouw in Amsterdam

Amsterdam. — Van 13 tot 20 Juni aanstaande zal een Nederlands smaldeel ligplaats kiezen in de haven van Amsterdam voor de jaarlijkse vlootschouw. De Nederlandse oorlogsschepen, die een totale bemanning hebben van circa 2.000 man, zullen tijdens de avonturen verlicht zijn. Deze schouw valt samen met het Holland Festival ter gelegenheid waarvan — zoals bekend — de binnenstad eveneens geïllumineerd zal zijn.

Faas Wilkes is blij, dat hij in Nederl. elftal werd opgesteld

Valencia. — Faas Wilkes is buitengewoon verheugd dat de Keuze commissie van de KNVB hem vroeg als aanvalsleider op te treden van het Nederlandse elftal dat Zondag 13 Maart te Amsterdam tegen Denemarken in het veld zal komen. „Ik stel er een bijzondere eer in dat men mij heeft uitgenodigd de kleuren van mijn land mede te helpen verdedigen" zei hij toen men hem naar zijn mening vroeg, nadat de toestemming van het bestuur van Valencia officieel was afgekomen.

Wilkes die weer in een uitstekende conditie is betuigde zijn erkentelijkheid tegenover de leiders van zijn club voor de medewerking. Naar aanleiding van de berichten volgens welke hij zou overgaan naar een andere buitenlandse club. verklaarde Wilkes dat hem geen enkele aanbieding is gedaan. Hij wenst ook niets anders dan zijn contract met Valencia te verlengen wanneer tenminste geen maatregelen zouden worden genomen waardoor hij als buitenlander niet meer in deze Spaanse club zou kunnen blijven. Wanneer de reglementen onverhoopt toch in die zin zouden worden gewijzigd zou ik prefereren naar Nederland terug te keren in de hoop met een club in mijn eigen land een verbintenis te kunnen aangaan. Voor het ogenblik heb ik het hier echter best naar mijn zin en zal ik voor Valencia blijven spelen zolang ik daartoe de vergunning behoud.

Reis om de wereld per reddingsboot

Kopenhagen. — De Deense zeeman Walther Westborg is van plan in 1956 een reis om de wereld te maken in een nieuw soort reddingsboot. die is ontworpen door de Deen Claus Soerensen. Het nieuwe reddingsmiddel bestaat uit een soort ovalen metalen kist, hermetisch gesloten. en voorzien van een motor en een roer. Het geval is 5 meter lang. 2.50 m breed en 1.50 m. hoog. Westborg wil met zijn reis, via Lissabon. Panamakanaal. Los Angeles. Hawaii. Philippijnen. Borneo. Colombo, Aden en Gibraltar, de deugdelijkheid van het nieuwe reddingsmiddel bewijzen.

Leucaemie toegenomen

New York. — Het aantal gevallen van leucaemie (bloedkanker) is in de afgelopen tien jaar in sommige Europese landen aanzienlijk toegenomen. Blijkens in New York gepubliceerde cijfers, merendeels afkomstig uit regeringspublicaties, bedraagt de toeneming in Denemarken 98 procent, Frankrijk 123 procent, Nederland 75 procent. Noorwegen 165 procent. Zweden 76 procent en Zwitserland 87 procent.

Sugar Ray voor onbepaalde tijd geschorst

Boston. — Sugar Ray Robinson is door de bokscommissie van Massachusetts voor onbepaalde tijd geschorst als gevolg van het feit, dat de oud-wereldkampioen zich te elfder ure terugtrok voor het gevecht tegen Georgi Small. omdat hij naar hij zeide ziek was.

Robinsons naam is boven aan de lijst van de door de bokscommissie geschorste boksers geplaatst met de aantekening „wegens voor de bokssport schadelijke handelingen".

De bokscommissie van Massachusetts is aangesloten bij de Nat. Boxing Ass. Alle in de NBA georganiseerde bonden zijn destijds overeengekomen elkaars schorsingen te respecteren.

Een spelmoment uit de wedstrijd Rusland — Zweden in het ijshockeytournooi om de wereldtitel te Dortmund Links de Rus Juri Krylow en rechts de Zweed Lars Ejorn in volle actie.

Nederl. Bondselftal tegen „Djurgarden" samengesteld

Amsterdam. — De keuze commissie van de KNVB heeft een Nederlands bondselftal samengesteld dat Zondag 13 Maart te Geleen tegen de Zweedse club Djurgarden zal uitkomen. Dit elftal ziet er als volgt uit: Doel: Vroomen van Rapid: Achter: Visser van Xerxes en Oosterholt van Holland Sport; Midden: Verhoeven van Xerxes, van der Hurk van VVV en Brooymans van Willem II: Voor: Toennaars van MVV, Buenen van PSV, van Roessel van Willem II: Ravensteyn van Fortuna en Gruyzen van Sittardia.

De landenwedstrijd — voetbal — Nederland-Zwitserland. die op Donderdag 19 Mei — Hemelvaartsdag — te Rotterdam zal worden gespeeld, zal geleid worden door een Duitse scheidsrechter, waarbij de keuze door de Zwitserse voetbalbond zal geschieden.

De KNVB had de Zwitserse bond voorgesteld een volledig Duits trio te nemen, dus scheidsrechter plus grensrechters, maar van Zwitserse zijde werd geantwoord dat men het op prijs zou stellen indien er twee Nederlandse referees als grensrechters zouden willen fungeren. Tijdens de laatste wedstrijd in Zwitserland werden deze functies waargenomen door twee Zwitsers en in dit verband vond de Zwitserse bond het volkomen logisch dat in Rotterdam twee Nederlandse functionarissen als grensrechters zullen optreden.

Atoomproef in woestijn van Nevada

Nevada. — Aan de gisteren gehouden atoomproef in de woestijn van Nevada namen ruim 100 vliegtuigen deel, die deden alsof zij het getroffen gebied aanvielen. Een afdeling van 550 militairen, die op een afstand van 5500 meter van de toren zaten verschanst, rukte na de ontploffing op. Volgens de bevelvoerende officieren zijn er geen verliezen geleden.

Uit het feit. dat de proef behalve door het laboratorium te Los Alamos in Nieuw Mexico, hoofdzakelijk door het proefstation van Livermore in Californië is voorbereid, leidt men af. dat het hier wellicht ging om een atoomontstekingsapparaat voor een waterstofbom, aangezien in het laboratorium van Livermore de nadruk op de waterstofwapens wordt gelegd.

„Prawda": het gaat te langzaam!

Londen. — Blijkens een bericht van Radio Moskou heeft het Russische dagblad „Prawda" critiek uitgeoefend op het tempo waarin de Russiche zware industrie wordt opgebouwd. De bouw van nieuwe fabrieken voor non-ferro metalen en voor de Chemische industrie wordt in het artikel eveneens te langzaam gedaan. Het ministerie van de kolenmijnen zou een veel te laag tempo hebben bij het openen van nieuwe mijnen.

In het artikel krijgen degenen die verantwoordelijk zijn voor timmerhout eveneens een veeg uit de pan. Van de machine-industrie blijft in het bericht evenmin veel over.

Fransen fotograferen in Dode Zee

Parijs. — Vijfentwintig kilogram lood was niet voldoende om een Franse onderwaterfotograaf in de Dode Zee te doen zinken — aldus is door leden van een Franse expeditie verteld. Deze expeditie heeft twee maanden in Israel gefilmd. Verdrinken in de Dode Zee is een onmogelijkheid door het hoge zoutgehalte van het water.

Koningin Juliana onderscheidt Twee vooraanstaande Venezolanen

Mario Bellozo en dr. Pedro Moros benoemd tot Officier in Orde van Oranje Nassau

Caracas. — Op 4 Maart zijn door Z.E. dr J. C. van Beusekom, Nederlandse Ambassadeur te Caracas twee vooraanstaande Venezolanen gedecoreerd. Mario Bellozo, senator van de Venezolaanse staat Zulia (Maracaibo) heeft verscheidene bezoeken aan Nederland gebracht, onder andere als gast van de Jaarbeurs. Toen de stormramp van 1 Feberuari 1953 bekend werd, hebben hij en mevrouw Bellozo zich aan het hoofd gesteld van de „Amigos de Holanda", die veel activiteit hebben ontwikkeld voor daadwerkelijke steun aan de door de ramp getroffenen. Als erkenning voor deze verdiensten heeft het H. M. Koningin Juliana behaagd. om de Heer Mario Bellozo te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Aangezien het aantal hiervoor verleende decoraties vrij gering is, is de persoon van Mario Bellozo geëerd voor hetgeen door Venezuela is gedaan in die rampspoedige dagen toen de gehele wereld met Nederland meeleefde. De geldelijke bijdrage van Venezuela is uitzonderlijk groot geweest, mede dank zij de grote medewerking van Mario Bellozo en de „Amigos de Holanda".

Dr Pedro César Moros was tijdens het bezoek van H.K.H. Prinses Juliana aan Caracas in 1943 secretaris van de Gemeenteraad. Uit dien hoofde heeft hij een werkzaam aandeel gehad aan de voorbereidingen van en tijdens het bezoek van de vorstin. Ook mocht H.K.H. Prinses Juliana tijdens Haar bezoek aan Venezuela's hoofdstad een oorkonde ontvangen, waarbij Zij werd benoemd tot Eregast van Caracas. Dr Pedro Cesar Moros was nadien Inspecteur van de Arbeid in het District Sucre van de staat Miranda (omgeving van Caracas). Hij heeft Nederland steeds een warm hart toegedragen en daadwerkelijke steun gegeven bij de vestiging van Nederlandse bedrijven in het district Sucre (o.a. Heineken). Ook dr Pedro Cesar Moros werd benoemd tot Officier van de Orde van Oranje Nassau.

Beurs New York

New York. — Aanvankelijk gaf de NY-effectenbeurs gisteren koersstijgingen tot $ 1 te zien onder leiding van de Sporen. Royal Dutch was „feature" waarbij een pakket van 6000 aandelen in andere handen overging tegen 78½. Daarna werd de stemming van het fonds zwakker.

In de namiddag werd de stemming in het algemeen zwakker onder leiding van vliegtuigfondsen. De reactie werd verwacht na de stijging van de vorige week. doch Royal Dutch bewoog zich tegen de marktstemming in en was vast met een stijging van ruim $ 2.—. De markt sloot gedrukt.

Aantal verhandelde fondsen 1229; hoger 375; lager 630; onveranderd 224; aandelenomzet 2.630.000; obligatieomzet $ 4.350.000.

American Tel and Tel	185 7/8
Anaconda	54
Bethlehem Steel	130 1/8
Dupont de Nemours	174 3/4
General Electric	51 7/8
General Motors	96 7/8
Int. Tel and Tel	27 1/4
Kon. Petr. Mij.	78 7/8
Shell Oil (ex-dividend)	66 1/2
Standard Oil of New Yersey	115 1/8
U.S. Steel	79 1/4

Vrouwen van San Marino eisen stemrecht

San Marino. — De vrouwen in San Marino de oudste en kleinste souvereine republiek in Europa, eisen stemrecht. Een emancipatiecomité van vrouwen, die behoren tot de rechtse en de centrum partijen heeft zich tot vrouwen-organisaties in 't buitenland gewend voor hulp. De communistisch-socialistische regering, die aan het bewind is, heeft tot nu toe alle pogingen om tot vrouwenkiesrecht te geraken afgewezen. In sommige kringen wordt gezegd, dat dit is, omdat deze partijen — de linkse partijen dus — bang zijn hun meerderheid te verliezen indien de vrouwen mee stemmen.

De totale bevolking van het staatje is 15.000 zielen.

Knoeierijen bij Japanse verkiezingen

Tokio. — Volgens de openbare aanklager te Tokio zullen 30 candidaten bij de laatste verkiezingen vervolgd worden wegens het opkopen van stemmen. Er zou in totaal bij deze verkiezingen een bedrag van NAf 15 millioen gebruikt zijn voor dit soort omkoperijen.

Achterneef van Russische Tsaar overleden

Londen. — Groot-Hertog Gabriel van Rusland is overleden. Hij was tijdens de revolutie wel gevangen genomen, maar ontkwam aan de masse executie, waarvan wel zijn broers het slachtoffer werden.

Hij was een achterneef van de laatste Tsaar en laat geen erfgenamen achter.

Beurs Amsterdam

Kon. Olie aandelen	598 1/4
Unilever certificaten van aand.	389 3/4
Philips aandelen	368 3/8
Philips pref.	196 3/4
AKU aandelen	312 3/8
Ned. Scheepvaartunie aand.	184 5/8
KNSM aandelen	179 1/2
KPM aandelen	170 3/8
Ned. Handel Mij. cert.	228
Nat. Handelsbank aand.	167 1/4
Escomptobank aandelen	51
HVA aandelen	149 1/4
Amsterdam Rubber aand.	114 11/16
Verenigde Deli Maatschappijen	145
Aniem Nat. Bezit	88 7/8
3% dollar Obl. Ned. '47	96 15/16
3% Obl. Ned. '47	100 3/4
Holland-Amerika Lijn aand.	195 3/4
Walvisvaart aandelen	85 3/4
Amsterdamse Bank aandelen	245 1/4
Holl. Bank Unie cert. v. aand.	253 3/4
Billiton 2e rubriek	310
Overzeese Gas Maatschappij	142 1/2
Borsumij aandelen	111 7/8
Lindeteves aandelen	224 3/4
Royal Dutch Am. Shares in	$ 50.25 bieden
Rott. Bank aandelen	215
Curaçaose Handel Mij.	248
Wm. H. Muller & Co. nat. bezit	247

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.20 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U
21.00 Surinaamse en Latijns-Amerikaanse muziek
21.30 Western Songs
21.45 Opus in Four-four"
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER.

17.00 5 O'clock tea.
17.30 Duitse Wijsjes
17.45 Hollands kwartiertje
18.00 Antilliaanse muziek
18.15 Noordamerikaanse muziek.
18.30 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Praatje door Pater Willers
19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino.
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje.
20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer".
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Sexto los Corteños
22.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Dienst Welzijnszorg.
18.30 Voor de jarigen hier en op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Landbouwpraatje
19.10 Kawina-band
19.45 V. & V. programma
20.00 Advertenties
20.30 Conjunto Real
20.55 Nieuws en Sluiting.

P. C. J.

18.37 Bel Canto.
19.00 Nieuws.
19.17 Export Parade.
19.32 Wie stuurt onze reporter op stap.
19.37 Jiddische en Israëlische liederen
19.55 Nederland industrialiseert
20.05 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Slang bijt danseres dood

Baltimore. — „Prinses Naja", Frieda Hoxter, een Duitse Gi-bruid, die in nachtclubs optrad als danseres met twee cobra slangen. is overleden, nadat een van de slangen haar had gebeten.

Sydney. — Binnen enkele maanden zullen in Australië „first day covers" voor postzegelverzamelaars worden uitgegeven, zulks ter gelegenheid van de overname van het beheer over de Cocos-eilanden door Australië.

Beurs Caracas

Caracas. — De verhandelde waarden aan de Beurs van Curaçao zijn:

50 acciones Venezolana de Cemento		265
400 acciones Electricidad de Caracas		180
200 acciones Electricidad de Caracas		181
Bs. 25.000 Banco Obrero céd. hip.		90
Bs. 250.000 Centro Simón Bolivar 7a emisión		84
Bs. 100.000 Centro Simón Bolivar 1a emisión		94
Koersen:		
Hotelera Venezolana	100	—
Venezolana de Tabaco	255	—
Luz Eléctrica de Venezuela (acc.)	88	—
Luz Eléctrica de Venezuela (bonos)	—	100
Electricidad de Caracas (acciones)	180	181
Elec. de Caracas (bonos „A")	—	102
Elec. de Caracas (derechos)	8	10
Cervecería de Caracas	260	280
Cervecería Zulia	210	240
Cervecería Maiquetía	—	185
Celanese preferidas	820	850
Celanese ordinarias	30	35
Coca-Cola	170	—
Venezolana de Cemento	260	265
Cervecería La Llanera	21	22
Teléfonos de Venezuela (acc. pref.)	—	1.000
Sivensa preferidas	85	—
Perforación ordinarias	22	30
Perforación preferidas	86	90
Creole	—	482
Banco Obrero céd. hip. 5 años	—	90
Centro Simón Bolivar 1a emisión	94	—
Centro Simón Bolivar 3a emisión	90	—
Centro Simón Bolivar 5a emisión	84	—
Centro Simón Bolivar 6a emisión	83.50	—
Centro Simón Bolivar 7a emisión	83.50	84

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 23
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel.
Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Za
12 Maart 12.00 uur S. H. Tiesm
4445 Troepiaalweg 19, J. D.
Bij geen gehoor nadere in
tingen tel. 2400.
Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kieken, Juliana van S
berglaan tel. 2265
C.S.M.
Rederij:
J. G. Pruis. tel. 2606
Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 245
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 —
G. H. van Leeuwen tel. 2054
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 01.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout
THEATER ASIENTO
„One wowan's story".
Geen kinderen beneden

Met diepe droefheid geven wij kennis van het overlijden v
onze geliefde vader, schoonvader en broer, de Heer:

Benjamin Gomes Casseres Jr.

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag
4.30 vanaf het sterfhuis Scharlooweg 17.

Namens de Familie
CHARLES GOMES CASSERES
FRANK M. CHUMACEIRO
GABRIEL GOMES CASSERES

Vervolg

taten die de maatschappij de laatste jaren heeft geboekt, aan de lage kant en stelden voor de in de loop der laatste jaren aangekweekte agio-reserve geheel of gedeeltelijk uit te keren, hetgeen echter door het bestuur werd afgewezen. Gezien de hoge uitgaven voor vernieuwing van de vloot — vooral de twee bestelde passagiersschepen voor de dienst Amsterdam—Antillen zijn duur — en de onzekerheid over de ontwikkeling van de vrachtenmarkt in de toekomst, wilden directie en Raad van Commissarissen zich op dit ogenblik niet onnodig van reserves, die straks misschien uitstekend gebruikt kunnen worden, ontdoen.

Een zelfde toon van voorzichtig optimisme ademt ook het jaarverslag. Interessant is o.a. de mededeling, dat nadat het ladingvervoer op de meeste lijnen in de eerste negen maanden nagenoeg stationnair was gebleven, in het vierde kwartaal het aanbod van uitgaande lading toe nam. Het vervoer op de lijnen tussen de Verenigde Staten en de Antillen bleef op peil, terwijl de opening van een directe dienst van Noord-West-Europa op de eilanden tussen Puerto Rico en Trinidad de inkrimping mogelijk maakte van enkele niet-lonende kustdiensten tussen verschillende West-Indische havens onderling. De samenwerking met de Flota Mercante Grancolombiana S.A. bleef in elk opzicht bevredigend, aldus het verslag, dat tevens de hoop uitspreekt, dat de in 1954 begonnen samenwerking met de Compania Anónima Venezolana de Navegación voor beide bedrijven tot tevredenheid aanleiding zal geven.

De verbouwing van drie passagiersschepen tot één-klasse-schepen (met de zozeer gewenste afzonderlijke kindersalon en -dekken) bracht mee, dat elk dezer schepen gedurende één reis uit de vaart werd genomen. Mede als gevolg daarvan kon de omvang van het passagiersvervoer niet volledig worden gehandhaafd, waarbij ook de voortgezette concurrentie, in het bijzonder door schepen onder Italiaanse vlag, van invloed is geweest.

In 1954 werden vier grotere motorvrachtschepen in de vaart gebracht, de „Adonis", „Artemis", „Charis" en „Daphnis", elk met een bruto-tonnage van ruim 3000 brt en een draagvermogen van rond 3900 ton, alsmede vier motorschepen, die, omdat zij even beneden de 500 brt blijven, tot de zogenaamde kustmotorschepen gerekend worden, de „Alcetas", „Ardeas", Phidias" en „Philetas." Zij meten elk 495 brt en hebben een draagvermogen van 950 ton. In een bouw bevinden zich op het ogenblik, behalve de twee van 7000 brt elk, acht vrachtschepen van elk ongeveer 3900 ton draagvermogen en twee kustmotorschepen, alsmede een grote, voor het assisteren van de zeeschepen in de Amsterdamse haven en op het Noordzeekanaal bestemde motorsleepboot.

In totaal bestaat de vloot van de K.N.S.M. (bestelde, maar nog niet in de vaart gebrachte schepen niet meegerekend) thans uit vijf passagiersschepen (waaronder de „Boskoop", die oorspronkelijk als vrachtschip is gebouwd), acht en veertig grotere vrachtschepen, waarvan de „Breda" met 10.595 t. draagverm. de grootste en de „Ilos" met 1507 t. draagverm. de kleinste is, alsmede zeventien zogenaamde kustmotorschepen. Van deze laatste zijn er acht ondergebracht in de West-Ind. Scheepv. Mij. en negen in de Ned. Kustvaart Mij., beide dochter-ondernemingen van de K.N.S.M.

In 1954 ging één schip van de K.N.S.M. verloren, het motorkustschip „Douro", die op 10 Februari 1954 op weg van Valencia naar Alicante door een Spaans stoomschip werd overvaren.

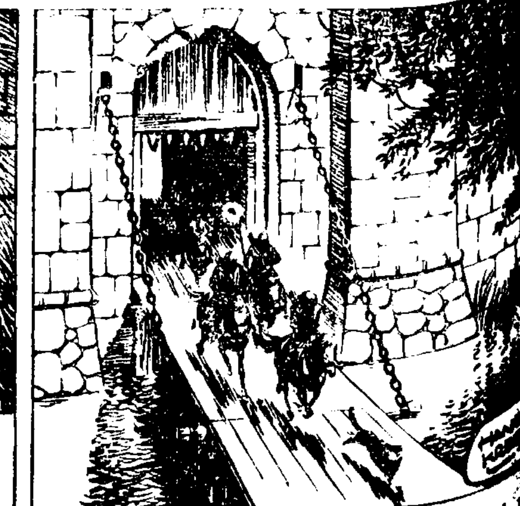

Voorsteven (met scheqbeeld) van de „Pieter A. Koerts", een oude „windjammer", die thans in de haven van Delfzijl ligt als drijvende jeugdherberg.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

46—27. Hijgend en struikelend stormt de kleine prins door een zijpoort de burcht binnen, „Te Wapen!" schalt zijn ijlen jongensstem langs de gewelven. Verschrikte krijgers komen toelopen en snakkend naar adem stoot Erwin onder het voortholIen zijn opgewonden relaas uit. Er is echter niemand, die iets van zijn gehakkelde woorden begrijpt, en enkele landsknechten pogen hem staande te houden, om hem nader aan de tand te voelen.

Maar wild met zijn vuisten zwaaiende baant de jonge Noorman zich een doorgang, terwijl de beteuterde wapenknechten hem aarzelend volgen. Met twee, drie treden tegelijk rent Erwin de trappen op en als een wervelwind stormt hij Eric's werkvertrek binnen, waar de Koning met Svitjold en een raadsheer in bespreking is. Als de mannen het doodsbleke gezicht van de prins zien, rijzen zij verschrikt uit hun zetels op...... Struikelend over zijn woorden tracht de jongen half snikkend zijn vader het vreselijke gebeuren te vertellen, doch de Noorman begrijpt reeds, wat er gebeurd is, vóór Erwin halverwege zijn onsamenhangend relaas is. gezicht wordt bleek en met een ruk gooit hij zijn mantel af. „Yone!" bijt hij de raadsman toe. „Laat paarden zadelen! Svitjold! Breng mij boog en pijlen! Zend drie landsknechten de hond naar de Oostelijke poort, waar zij op mij moeten wac Ik voeg mij direct bij hen! HAAST U!!!"

Nauwelijks tien minuten later weerklinkt het dof gedreun paarden hoeven over de valburg van de Oostelijke poort en zende vaart verdwijnen Erwin, de drie krijgers en Eric met aan zijn zijde in het woud.

„Tien minuten", denkt Eric grimmig. „Tien minuten...... Nooit werden paarden sneller gezadeld, nooit waren krijgsknechten sneller uitgerukt; en toch........ voor de Heruli kan reeds één nuut te lang zijn......... en te laat........"